

Date of Publication: 20th December 2018

Vol. VIII Issue 10 January 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935

TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I	ரூ.200/-
பரம்பொருள் IV	ரூ.200/-
பரம்பொருள் V	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II ரூ.150/-
N. Asokan

வீடுதோறும் தியான மையம் ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்

அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1) ரூ.100/-

அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 2) ரூ.100/-

ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

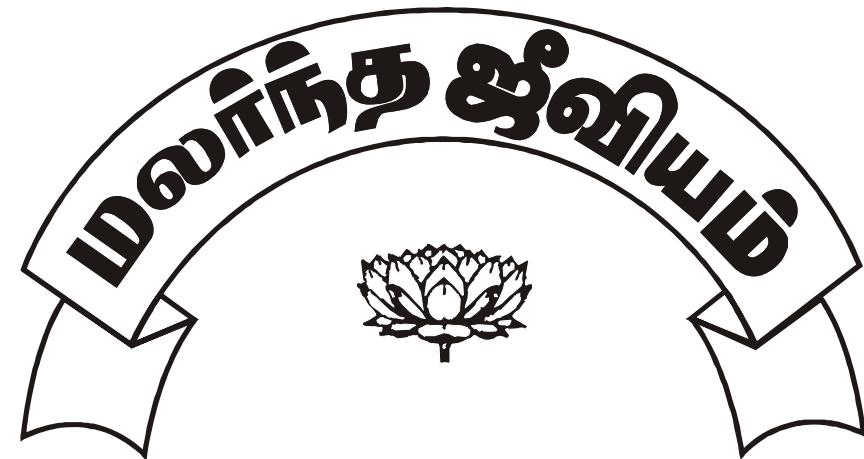
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. VIII Issue 10 January 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜனவரி 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VIII

Issue 10

January 2019

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவிதரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	15
பெரிய காரியம்	18
அபெஜன்டா	22
The Life Divine – Outline	24
மனித சுபாவம்	29
நெஞ்சுச்குரிய நினைவுகள்	32
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 4	36
வீடுதோறும் தியான மையம்	39
அன்பர் அனுபவம்	49
ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை	53
அன்னை இலக்கியம் பரிகாரம்	56

ஜீவியத்தீன் ஒசை

ஐரைஸ்

கேட்டால்
செய்யாத உலகம்,
கேட்காவிட்டால்
செய்யும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

லைப் டிவென்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 334

Para 11

We see same conciliation occurs everywhere.

An accurate look on Reality's truth reveals this.

When we become aware of an Infinite essentially free, we experience it.

It is free from all limitation by qualities, properties, features.

But also there is an Infinite teeming with innumerable features.

Here again the statement of illimitable freedom is positive.

It is not negative, does not negate what we see.

On the contrary it provides the indispensable condition for it.

It makes possible an infinite self-expression in quality and feature.

பக்தி, நம்பிக்கை, தூய்மை அருளுக்குரியவை.

II/2. பிரம்மம், பூருஷ, ஈஸ்வரா — மரயை, பிரகிருதி, சக்தி

அது போன்ற இணக்கம் எல்லா இடங்களிலும் நிகழ்வதை நாம் காண்கிறோம்.

பரம்பொருளின் சத்தியத்தை நோக்கக்கூடிய துல்லியமான பார்வை அதை விளக்கும்.

அனந்தத்தின் சுதந்திரத்தை நாம் உணர்ந்தால், அதன் அனுபவம் நமக்குக் கிட்டும்.

அது தரம், குணம் மற்றும் அம்சம் இவற்றின் வரையறைகளிலிருந்து சுதந்திரமானது.

அதே சமயம் அங்கு என்னைற்ற ரூபங்களைக் கொண்ட அனந்தமான பெருக்கம் உண்டு.

இங்கு வரையறையற்ற சுதந்திரம் என்பது நேர்மறையான அர்த்தத்தைக் குறிப்பது.

அது எதிர்மறையான கருத்தல்ல, நாம் காண்பதை அது மறுக்காது.

மாறாக, அதற்கேற்ற அத்தியாவசியமான நிலையை அது ஏற்படுத்துகிறது.

அது அனந்தமான சுய வெளிப்பாட்டைத் தரம் மற்றும் ரூபத்தில் சாத்தியமாக்குகிறது.

பூரணயோகம் முழுமையான யோகம்.

A quality is the character of a power of conscious being.

The consciousness of being expresses what is in it.

This makes the power it brings out recognizable.

It is recognised by a native stamp on it.

We call that quality or character.

Courage as a quality is such a power of being.

It is a certain character of my consciousness.

It expresses a formulated force of my being.

It brings out a definite kind of force of my nature in action.

So too the power of a drug to cure is its property.

It is a special force of being native to the herb.

This speciality is determined by the Real-Idea.

The Real-Idea is concealed in the involved consciousness.

That dwells in the plant or mineral.

The idea brings out in it what was in its root.

It has now come out and its force of being is thus empowered.

ஜீவனுக்குச் சக்தி உண்டு, அந்தச் சக்தியின் குணம் சிருஷ்டியில் தன்மையாகிறது.

ஜீவனின் ஜீவியம் தன்னுள் உள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது.

இது வெளிப்படும் சக்தியை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும்படி செய்கிறது.

அதற்கேயுரிய முத்திரையால் அது அறிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

அதை நாம் தரம் அல்லது குணம் என்று அழைக்கிறோம்.

தைரியம் என்ற குணம் அது போன்ற ஒரு சக்தி.

என் ஜீவியத்தின் ஒரு வகையான குணம் அது.

அது என் ஜீவனின் ஒரு உருவகப்படுத்தப்பட்ட சக்தியை வெளிப்படுத்துகிறது.

அது செயலில் என் சுபாவத்தின் ஒரு திண்ணமான சக்தியை வெளிக்கொண்டிரது.

அது போலவே, மருந்து ஒரு சக்தி, அதன் குணம் வியாதி நிவர்த்தியாவது.

இது அந்த மருந்திற்கேயுரிய ஒரு சிறப்பான சக்தி.

இத்தனிச்சிறப்பு முழு எண்ணத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

முழு எண்ணம் உள்ளே புதைந்துள்ள ஜீவியத்தில் மறைந்துள்ளது.

அது தாவரம் அல்லது கனிமப் பொருட்களில் வதிகிறது.

வேரில் உள்ளவற்றை முழு எண்ணம் வெளிக்கொண்டிரது.

அது தற்போது வெளிவந்து அதன் சக்தி அதிகாரம் பெறுகிறது.

குமையான தவம் இனிமையான நிறைவாகிறது.

அன்ன அன்பால் நிரப்பும் வகை.

All qualities and features are such powers of conscious being.

They are thus put forth from itself by the Absolute.

It has everything within It.

It has the free power to put all forth.

Yet we cannot define the Absolute as a quality of courage.

We cannot define it as a power of healing.

We cannot say that these are characteristic features of the Absolute.

Nor can we make up a sum of qualities.

We cannot say “that is the Absolute”.

But neither can we speak it as a pure blank.

We cannot say it is not capable of manifesting these things.

On the contrary, all capacity is there.

The powers of all qualities and characters are there.

They are inherent within It.

The mind feels a difficulty because it sees two sides.

“The Absolute or Infinite is none of these things.”

At the same time it says, “The Absolute is all these things.

காரியம் பூர்த்தியாகும் மகிழ்ச்சியே நம் உண்மை நிலை.

எல்லாக் குணங்களும், அம்சங்களும் விழிப்பு பெற்ற ஜீவனின் சக்திகளே ஆகும்.

அவை யாவும் பரம்பொருள் தனக்குள்ளிருப்பவற்றை முன்வைப்பவையே.

அது அனைத்தையும் தன்னுட்கொண்டது.

அனைத்தையும் வெளிப்படுத்த அதற்குச் சுதந்திரமான சக்தி உண்டு.

ஆனால், தைரியத்தை மட்டும் வைத்து பரம்பொருளை விளக்க முடியாது.

பரம்பொருளின் சக்தியை குணப்படுத்தும் சக்தி என்று வரையறுக்க முடியாது.

இவை பரம்பொருளின் சிறப்பியல்புக்கான அம்சங்கள் எனவும் கூற இயலாது.

அதன் பண்புகளைத் தொகுக்கவும் முடியாது.

“அது பரம்பொருள்” எனக் கூற முடியாது.

அதை முற்றிலும் வெறுமையானது எனவும் கூற இயலாது.

பரம்பொருள் இவற்றை வெளியிடும் சக்தி கொண்டதல்ல என்றும் கூற முடியாது.

மாறாக, எல்லாச் சக்திகளும் அங்குண்டு.

அனைத்துக் குணங்கள் மற்றும் தன்மைகளின் சக்தி அங்குண்டு.

அவை அதனுள் உள்ளார்ந்து உள்ளன.

மனம் இரண்டு பக்கங்களைப் பார்ப்பதால் அதற்குச் சிரமம் ஏற்படுகிறது.

“பரம்பொருள் அல்லது அனந்தம் என்பது இவை எதுவுமில்லை.”

“ஆனால் பரம்பொருளே இவையாகி உள்ளது.”

அடுத்த நிலையைத் தரும் மௌனம்.

They are not something else than That.

For That is the sole existence and the all-existence.

Here we see the difficulty.

It is an undue finiteness of thought conception.

But there is in reality none.

It would be evidently absurd to say that the Absolute is courage.

We could also not say that courage is the Absolute.

But it would be equally absurd to deny the Absolute's capacity.

It is a capacity to put forth courage as a self-expression.

The logic of the finite fails us.

We have to see with a direct vision what is behind.

It is in the logic of the Infinite.

We can then realise that the Infinite is infinite in quality.

It is infinite in feature and power.

But no sum of qualities, features, or powers can describe the Infinite.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

பண்பின் நிலை பக்குவத்தின் நிலை.

அதுவல்லாத எதுவும் அவையல்ல.

ஏனெனில், அது ஒன்றாகவும் பலவாகவும் உள்ளது.

இங்கு நமக்கு ஒரு பிரச்சனை எழுகிறது.

அது நம் தகுதியற்ற சிறிய மனத்தின் எண்ணத்திற்குரியது.

உண்மையில் இங்கு எவ்விதப் பிரச்சனையும் இல்லை.

பரம்பொருள் என்பது தைரியம் என்று கூறுவது உண்மையில் அபத்தமானது.

தைரியமே பரம்பொருள் எனக் கூறுவதும் சரியல்ல.

பரம்பொருளுக்குத் தைரியம் என்ற குணமில்லை என்பதும் பொருளாற்றது.

அதன் திறன் தைரியம் எனும் குணத்தால் சுய வெளிப்பாடு பெறுகிறது.

அனந்தத்தின் தர்க்க சாஸ்த்திரம் நம்மை மிஞ்சகிறது.

மறைவாக பின்னாலிருப்பதை நேரடியான பார்வையால் நாம் காண வேண்டும்.

அது அனந்தத்தின் தர்க்கவிதியில் உள்ளது.

அதன் பின் நாம் அனந்தம் குணத்தில் அனந்தமாக உள்ளது என அறியலாம்.

அது ரூபத்திலும் சக்தியிலும் அனந்தமாக உள்ளது.

ஆனால் எந்தக் குணங்கள், ரூபங்கள் அல்லது சக்திகளின் தொகுப்பும் அதை விவரிக்க இயலாது.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

நமஸ்காரம் சொல்லும் நன்றி.

இம்மாதச் செய்தி

எப்பொழுதும் கண்ணில் பட்டும்
மனதில் படாமலிருப்பது இரகஸ்யம்.
David-க்கு Agnes இரகஸ்யம்.

மனிதனே முக்கியம், மற்ற எதுவுமில்லை.

சாவித்ரி

Page 216: Or only it repeated lessons taught
படித்த பாடத்தை மீண்டும் கற்கச் செய்து

- ❖ செங்கோலோச்சி, அனைவரையும் அரவணைத்து
- ❖ படுகுழியில் விழுந்த இதயங்களில் பொய் ஆட்சி செய்து
- ❖ ஜீவனுள்ள மரணத்தின் தத்துவ மையம், செயல் மையம்
- ❖ பொய்யின் பீடத்தில் ஆத்மாவைக் கொலை செய்து
- ❖ அனைவரையும் ஏமாற்றி, அவர் ஏமாற்று வித்தையால் ஏமாற்றி
- ❖ சத்தியம் அந்தத் திணறும் சூழலில் உயிர் வாழ இயலாது
- ❖ அவலத்தின் அவதி தன் சொந்த வாழ்வில் திணைத்து மகிழ்ந்து
- ❖ பயம் தன் பாதாளத்தில் தன்னைப் பற்றி மகிழ்ந்து,
- ❖ எனிமையும் அதனுடன் சேர்ந்து
- ❖ தாழ்ந்த அனைத்தும், கேவலமான எண்ணம் மட்டமாக வாழ்ந்து
- ❖ ஏழ்மையும், மோசமும், ஜீவனற்றதும்
- ❖ இதமான இயற்கை சூழலில் ஆழ்ந்து அனுபவித்து
- ❖ ஆத்ம விடுதலைக்கு ஆர்வம் எழவில்லை
- ❖ கர்வமாக, ஒளியைக் கேலி செய்து கடியும் பழக்கம்
- ❖ இடைவெளியில் இருப்பவர் சூரியனை வெறுத்தனர்
- ❖ அதிகார முற்றுகை ஒளியை விலக்கியது
- ❖ தன் நினைவில் லயித்து மங்கிய நிழலே மகிழ்மையெனக் கொண்டு
- ❖ தன் போக்கின் தனிமையைப் போற்றி அதன் பெருமையில் திணைத்து
- ❖ கொள்ளையடிக்கும் கனவே தன் பசிக்குணவென

நட்பும், உறவும் கடமையைக் கடந்தவை.

- ❖ அடிமை அறைந்த சிலுவையைக் கிரீடமாகப் போற்றி
- ❖ கடுமையான மட்டமான உரிமையைப் பற்றி நின்றது
- ❖ காளையென கர்ஜித்து அக்குரலெழுப்பும் நரி
- ❖ அதன் கடுமை, வெட்கங்கெட்ட கோஷம் நிரப்புமிடம்
- ❖ சத்தியத்தை தேடுபவரை பயமுறுத்தி
- ❖ காது கிழியக் கத்தத் தனக்கு மட்டும் உரிமை கேட்டு
- ❖ செவிடு ஏற்று மகிழ்ந்து அளித்த வாக்கை
- ❖ வாயாடியின் வள்ளல் இரவெல்லாம் ஓலமிட்டு
- ❖ கடவுளென அன்று நினைத்த அழிந்த ஆக்தமா
- ❖ பாதாளப் பிரம்மம் தன் பெருமையைப் போற்றி மகிழ்ந்து
- ❖ தனிப்பட்ட யாத்ரீகன் இப்பயங்கர உலகில்
- ❖ செல்புற்று நகரத்தை சூரியனிடமிருந்து காப்பாற்றி
- ❖ கூட்டம், சத்தம், நெருப்பு, தறுதலையால் நெருக்கப்பட்டு
- ❖ மங்கிய மாலையினின்று பயங்கர ஆழ்ந்த மாலையை நோக்கி
- ❖ மனத்தின் ஒளியைப் பறித்த சக்திகளுடன் போராடி
- ❖ அவர் வலுவாகப் பற்றியவற்றிலிருந்து வலிய அதை விலக்கி

ஐசீஐஐஃ

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 13/01/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாற்றில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயனடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

நம்பிக்கை, வழிபாடு, பணவு என்பவை மனம், உணர்வு, உடலுக்குரியன்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/64. அனு அனந்தமாக வளரும் நீகழ்ச்சி:

அடிப்படை வாழ்விற்கு அர்த்தமுள்ளதாக அமைந்தவன் அது தானே தடங்கலின்றி வளர்வதைக் காணலாம். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எழும் புதிய தெம்பு பழைய அடிப்படையை ஜீவனோடு வளர்க்கும்.

ஊறு சுரோணிதம் உலகளவு வளரும்.

- அனு அனந்தமாவது பரிணாமம்.
- அனந்தம் அனுவாவது சிருஷ்டி.
- மனித குலத்தில் அனைவரும் மனிதனாகமாட்டார். பல ஆயிரம் விதைகளில் ஒரு சில விதைகளே வளர்ந்து மரமாகும்.
- அப்படிப்பட்ட மனிதர் வாழும் தகுதி பெற்றவர். தகுதியுள்ளவர் தடங்கலின்றி வளர்வர்.
- புதியது வந்தால் அதைப் பழையதாக மனிதன் ஏற்பான். Gas அடுப்பை சாணி போட்டு மெழுகுவர். புத்தகமில்லாத நேரம் மனப்பாடம் செய்ததை புத்தகம் வந்தபின்னும் செய்வர்.
- பழையது பொன் என்பது மனப்பான்மை. ஊசி மருந்து மாத்திரையானபின் மனம் ஊசியை நம்பும்.
- குழந்தை தகப்பனார் போல வளர்வது புதுத் தலைமுறையை ஏற்காதது. குழந்தை தானே வளர்வது தகப்பனாரைக் கடப்பது. வளர்ச்சி புதியது, பாணி பழையது.

முடிவான பலனை முதலில் தரும் சமர்ப்பணம்.

- அன்னையை வழிபடும் தெய்வமாக அனைவரும் ஏற்கின்றனர்.
உட்ஜோதி புற ஒளியாக வழிகாட்டுவதாக ஏற்பது சிறப்பு, முறை.
அன்னை நெஞ்சில் மட்டுமல்ல, புறத்திலும் உள்ளார்.
கூப்பிட்டபின் வருவது தெய்வம், கூப்பிடாமலிருப்பது அன்னை.
கேட்டது கிடைத்தால் மகிழ்ச்சி.
கேட்காதது கிடைத்தால் ஏற்படுவது பூரிப்பு.
கேட்காமல் பெறுவதை ஏற்பது ஏற்புத்திறன்.
மோட்சமடைந்தவர் சந்ததிக்கு அப்பலன் உண்டு.
முன் சந்ததிக்கும் உண்டு.
அன்னையைத் தரிசித்தவரை அன்னை மறப்பதில்லை.
அன்பன் விலக்கிய அருள் அவன்றியாமல் அவனைத் தேடி வருவதைக் காணாத பக்தரில்லை.
கண்டு கொண்ட அன்பருமில்லை.
 - நதி நம்முரைக் கடந்தால் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை.
அது போகுமிடமெல்லாம் வளம் பெருக்கும்.
பூமிக்கடியிலும் குளிர் வைக்கும்.
குளிர் வாழ்வு, சூடு பெரு வாழ்வு.
 - அனந்தம் அன்னை, அனுவும் அன்னை.
அனு அனந்தமாவது அன்னை வாழ்வில் வளர்வது.
வளர்ச்சி என்பது உள்ள சக்தி உருவத்தில் பெருகுவது.
சக்தி பெருகும், சாதிக்காது.
சக்தி வாழ்வில் பெருகினால் வாழ்வு சாதிக்கும்.
வளர்ச்சியில்லாவிட்டால் தளர்ச்சி எழும், தளர்ச்சி வளரும்.
- தளர்ச்சி வளர்வது ஆழிவு.
எனவே ஆக்கலும், ஆழிவும் ஓன்றே.
- வளர்ச்சிக்கு வழிமுறையுண்டு.
வழியும் பல, முறையும் பல.
எதிராகவுமிருக்கும்.
எல்லாத் திசையிலுமிருக்கும்.
வேலையிழந்த தொழிலாளி முதலாளியாவதும் உண்டு.
முதலாளி முதலையிழந்து தொழிலாளியாவதும் உண்டு.
இது எல்லாத் துறைகளிலும் உண்டு.
- அனுவும் அனந்தமும் தத்துவங்கள்.
தத்துவம் வாழ்வில் எழுந்தால் அளவுகடந்து பெருகும்.
எல்லாத் திசைகளிலும் பெருகும்.
எல்லா வகைகளாகவும் பெருகும்.
பெருகுவதும் குறுகுவதும் மாற்றம்.
மாற்றம் மகிமை.
தத்துவத்தை ஏற்பது பெரியது.
தத்துவத்தைச் சூட்சுமமாக அறிவது சிறந்தது.
சூட்சுமத்தில் நுணுக்கமுண்டு.
சூட்சும் நுணுக்கம் அது.
ஒன்றே பெரியது.
இரண்டும் பெரியவை.
என்றும் நிலைப்பவை.
அனுவே அனந்தம்.
- (தொடரும்)
- எஃகைஃகை

பூரணயோகத்தின் சுருக்கம் ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

ஜீவன் நிறைந்த தியானம் என்பது சாந்தமான செயல்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பெரிய காரியம் கையால் செய்வதில்லை. உணர்வால், மனத்தால் செய்வது. ஆத்மா செய்வது அனைத்தும் பெரிய காரியம். இதுவரை நாம் மரபால் அறிந்தவை. பூரண யோகம் இதைக் கடந்து செல்கிறது. அறிவு மனத்தில் வந்து செய்வது இயற்கையில் முடியும். எனிதில் நம் கண்ணில் படாது. உதாரணமாகக் கூறும்படி இருக்காது. மகாத்மா பதவியை நாடாததை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். அதே உயர்வுள்ள செயல் நம் வாழ்வில் நடக்கலாம். நாமே ஏற்படுத்தும் ஸ்தாபனம் ஒன்றில் நாம் பதவியை ஏற்காதது சிறு விஷயமானாலும் பெரிய அம்சமுடையது. ஆத்மா உயிரில் வெளிப்பட்டுச் செயல்படுவதும் உடலில் நடக்க முடியாததில்லை. ஆனால் நடப்பதில்லை. அண்ணனும் தமிழும் ஒரே பெண்ணை ஒருவரை அடுத்தவர் அறியாமல் விரும்பினர். தமிழிக்கு விவரம் தெரிந்துவரும், அண்ணனுக்கே தன் காதலைத் தியாகம் செய்ய வேண்டி நாட்டைவிட்டுப் போனதாக Dickens எழுதிய கதை. உடலில் ஆத்மா எழுவது பொருளில் வரும். இருவர் கூட்டாக வியாபாரம் செய்தனர். இருவரிடமும் எதுவுமில்லை. திறமையால் கொஞ்ச நாளில் கணிசமான சொத்து சேர்ந்தது. இவர்கள் மாமன், மைத்துணன் உறவுடையவர். மாமன் ‘நான் இதை எடுத்துக் கொள்கிறேன். நீ வேறு சம்பாதித்துக் கொள்’ என்றார். மைத்துணன் ஆத்திரப்பட்டான். ஆத்திரப்பட்டானேயொழிய கொடுத்துவிட்டான். அதையே ஆத்திரப்படாமல், பெருந்தன்மையாகக் கொடுத்திருந்தால் அது உடலின் ஆண்மா செயல்பட்டதற்கு உதாரணமாகும். இவை இனி நெடுநாள் கழித்து நடக்கலாம். பெரிய காரியம் என்பதை 500 அல்லது 1000 ஆண்டுகள் கழித்து நடப்பதை இன்று செய்வது எனக் கூறலாம். யோக பாதையில் அதையே உடலால் செய்வதை மனத்தால், ஆத்மாவால் செய்வதைப் பெரிய காரியம் என்போம். முயன்று செய்வதை

**வாழ்வு சிறந்து ஜீவன் ஆண்மீகப் பெருவெளியில்
அனந்தனின் அற்புதம் என மலரும்.**

முயற்சியினரிச் செய்வதும் பெரிய காரியம். நெடுநாளில் உலகம் செய்வதை ஒருவர் சில நாளில் செய்வது பெரிய காரியம். பாம்பு கடிக்கு மருந்தால் 3 அல்லது 4 நாளில் குணப்படுத்துவதை மந்திரத்தால் 15 நிமிடத்தில் குணப்படுத்துவது பெரிய காரியம். இதெல்லாம் இதுவரை நடந்தவை. நான் கூறுவது இதுவரை நடக்காதது. இதுவரை நடக்க முடியாது எனக் கருதியவை. இதுவரை எவரும் நடக்குமா, நடக்காதா எனவும் நினைக்காத பெரிய காரியம் நான் இக்கட்டுரையில் எழுதுவது. பலனைப் பெறுவது ஒரு நிலை. முறையை அறிவது அடுத்த நிலை. மூலத்தை அறிவது முடிவான நிலை. மூலமும் முடிவும் ஒன்றெறன அறியும் மனநிலையும் உண்டு. என்னாங்கள் அழிந்தால் அறிய முடியாதது தென்படும் என்று சாவித்தி கூறுகிறது. பெரிய காரியம் என்றால் என்ன? அதை எப்படிச் செய்வது? செய்ய முடிந்திப்பின் என் செய்யாமலிருக்கலாம் என்ற கேள்விகளை எழுப்பி ஓரளவு பதில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். காரியம் உடல் செய்வது. உடலுக்கு அடுத்தது உணர்வு. உணர்வுக்கடுத்தது அறிவு. அறிவைக் கடந்தது ஆத்மா. உடல் காரியம் செய்தால் அறிவு செய்வது என்ன? அறிவு புரிந்து கொள்ளும். புரிந்து கொள்ளும் அறிவுக்குப் பெரிய காரியம் உண்டா? அறிவு புரிந்து கொள்ள முயல்வதை ஆத்மா புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறது. புரிந்து கொள்ள மறுப்பதில் பெரிய காரியம் உண்டா? இவை எல்லாம் மனிதனுக்கு. பிரபஞ்சத்திற்குக் காரியம் உண்டா? அங்கு எது பெரிய காரியம்? அதைக் கடந்த பிரம்மத்தில் காரியம் உண்டா? அறிவு அங்கு எப்படிச் செயல்படும் என்பவைத் தத்துவ விவரங்கள். மனித நிலையைக் கடந்தவன் ஞானி. தத்துவத்தை நாடுவான். கவி அவனைக் கடந்தவன். அவன் காவியம் எழுதுவான். யோகி கவியைக் கடந்தவன். பகவான் தன் ஞானத்தை The Life Divine-இல் எழுதினார். அவர் பிறவியிலேயே கவி. தன் ஞானத்தைக் காவியமாக எழுத அவருக்கு 40 ஆண்டுகளாயின. The Life Divine-ஐ 7 ஆண்டுகளில் எழுதி முடித்தார். காவியத்திற்கு அடுத்த நிலை யோகம். பகவானுடைய பூரண யோகம்

**நிவ்டை நாடுவது மோசம்.
சமர்ப்பணம் திருவருமாற்றத்தை நாடுகிறது.**

பூதவுடலில் செய்ய முடியாதது என்பதால் குட்சம் லோகம் போய்த் தன் யோகத்தை முடித்து 1956-இல் சத்திய ஜீவியத்தை உலகிற்கு அனுப்பினார். அவரையோ அன்னையையோ அறிவது நம் போன்றவர்க்குப் பெரிய காரியம். சிறிய மனம் பெரிய காரியத்தைப் புரிந்து கொள்வதால் பெரிய மனமாகும். பெரிய மனத்திற்குச் சிறிய காரியத்தின் பெரும் அம்சம் தெரியும். அந்த ஞானம் தொடர்ந்து பூர்த்தியானால், பெரிய காரியத்தைச் சிறிய காரியம் நிர்ணயிப்பது தெரியும். கிருஷ்ண பரமாத்மா அதன் சில அம்சங்களைச் செயலில் வெளிப்படுத்தினார். அவை பெரும்பாலும் மனத்தின் இரகஸ்யங்கள். மனிதன் அறிந்தவை. மனிதன் அறியாத மனத்தின் இரகஸ்யங்கள் உண்டு. இராஜாஜி அரசியலில் மேதையாக விளங்கினார். உலக விஷயங்களை ஆண்மீக ஞானத்தால் அறியும் திறன் அவருக்குண்டு. எந்தக் காரியத்தைச் செய்தால் எல்லாம் மோசம் போகுமோ - rationing - அதைக் கவனித்து அதனுள் உள்ள குட்சமத்தை நுணுக்கமாக அறிந்து அதை எப்படிச் செய்தால் எதிர்பாராத் பெரிய சௌகரியம் வரும் என்று அறிந்தவர். கென்னடியும், குருஷேஷும் உலக அரங்கில் மோதிய நேரம். 29-ஆம் வயதில் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக் கொண்ட குருஷேஷ், அக்பர், ஒளரங்கசீப் போன்ற மேதை. 1848-இல் மார்க்ஸ் உலகத் தொழிலாளிக்டர்குக் கொடுத்த அறைக்கவலை உலகம் உடனடியாக முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு, முதலாளித்துவத்தை ஆட்டங்காணச் செய்தது. அதே நிலை 1960-இல் உலகில் ஏற்பட்டது. மக்களாட்சி பிரபலமானாலும், ஏதேச்சதிகாரம் அறிவுடன் செயல்பட்டு மக்கள் நிலையைப் பெருமளவு உயர்த்தும் என உலகம் கண்டு கொண்டதை குருஷேஷ் அறிந்து கம்யூனிசித்ததைப் — ஏதேச்சதிகாரமாக — பரப்ப அணுகுண்டை பயன்படுத்த விரும்பிய பொழுது, இராஜாஜி அவ்வளவு பெரிய தலைவர்கள் அவ்வளவு பெரிய காரியத்தில் மோதினாலும் அறிவுக்கு இடமுண்டு எனக் கருதி கென்னடியைச் சந்திக்க விரும்பினார். 30 நிமிடப் பேட்டி கிடைத்தது. பிரசிடெண்ட் களைப்பாக இருந்ததால் அதை

ஆன்ம வெளிப்பாட்டால் மட்டும் உடல் திருவுருமாற்றம் பெறும்.

15 நிமிடமாக்கினர். இராஜாஜி பேச ஆரம்பித்தார். கென்னடி உற்சாகமாகக் கேட்டார். 75 நிமிடமும் கேட்டு, ஒரு விஷயத்தை இத்தனை தெளிவாக எவரும் கூறி நான் கேட்டதில்லை என்றார். அனு சோதனை ஓராண்டு ஒத்திப் போடப்பட்டது. இது பெரிய காரியம். கென்னடிக்கு இராஜாஜி பெயரும் தெரியாது. 15-ஆம் நிமிடம் முடிக்க ஆள் வந்தபொழுது கென்னடி தொடர விரும்பினார். 30-ஆம் நிமிடமும் வந்தவரை கென்னடி ஒத்திப் போட்டார். பின் 75 நிமிடம் முடியும்வரை அவர் இடைவெளியில் வரவில்லை. அறிவு செயலை ஆட்கொண்ட அற்புதம் இது.

(தொடரும்...)

ஃபைலைஸ்

ஜீவிய மனி

'வாழ்க்கை ஒரு போராட்டம்' என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். வாழ்க்கை அப்படியேதான் அமைந்துள்ளது. அதற்குக் காரணம் உண்டு. 'ஏச் சொன்னால் எருதுக்குக் கோபம், இறங்கக் சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம்' என்று ஒரு மொழி. இருவருக்கும் திருப்தியாகச் செயல்பட முடியாத ஒரு நிலை அது. வாழ்க்கையில் 10 விளக்கு அணைந்தால்தான் ஒரு விளக்குப் பிரகாசமாக எரியும். வாழ்க்கையின் அமைப்பு ஒன்றைக் குறைத்து மற்றதை நிறைவு செய்யும்படி அமைந்துள்ளதற்குக் காரணம், அடிப்படை சுயங்களாக இருப்பதால்தான். அன்னை ஒரு பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் பொழுது, பெரும்பாலும், இரு தரத்தாருக்கும் சௌகரியமாகவே தீர்வு காண்பது வழக்கம். அன்னை நமக்கு அளிக்கும் வாழ்க்கையில் ஒன்றைக் குறைத்து, மற்றதை நிறைவு செய்வதாக இல்லாமல், இருவருக்கும் நிறைவாக இருக்கும்படி சூழ்நிலைகளை அமைக்கிறார். இதற்குக் காரணம், அன்னை வழங்குவது Divine Love மூலமாக. இதைப் 'பக்தி' என்று சொல்லலாம். எடுக்க எடுக்க அதிகமாக வளரும் தன்மையுடையது Divine Love. பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காதது, கொடுப்பதால் நிறைவு பெறுவது, 'கொடுக்கா-மலிருக்க முடியாதது' என்ற உணர்வுள்ளது.

**சமுகத்தால் பெறும் அமைதி இனிமையையும்,
சந்தோஷத்தையும் தரும்.**

அ�ெண்டா

தலைவிதி

தலைவிதியை அன்னை பழக்கம் என்கிறார். பேச ஆசைப்படுபவர் எனில் அது அனைவருமாகும். நாம் சிலர் கூடிடப் பேசும் பொழுது ஒருவர் குறுக்கே அடிக்கடி பேசுவார். அவர் குறுக்கே பேசுவது நமக்குத் தெரியும். நமக்கும் அப்பழக்கமிருப்பது தெரியாது. ஒருவர் பேசுவதைப் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொள்ளும் பழக்கம் நமக்கு வரவில்லை. அவர் முடிக்கும்வரை பொறுமை இருக்காது. சில சமயம் ஒருவர் ஒரு கேள்வி கேட்பார். பதில் சொல்லும்முன் தொடர்ந்து பேசுவார். என் பதிலைக் கேட்காமலேயே பேசினால் எப்படி எனில் மேலும் பேசுவார். குறுக்கே பேசுபவர்கட்டு நன்பர்களிருக்க மாட்டார்கள். குறுக்கே பேசுவது பழக்கம். நமக்குரிய பழக்கங்களை நினைத்துப் பார்த்தால் அவை ஏராளம். சிறு குழந்தையிடம் எதைக் கொடுத்தாலும் வாயில் வைத்துக் கொள்ளும். ஆபத்தில் உதவுவது பழக்கம். கரண்டில் கை வைத்து ஒருவர் அலறினால் அவரை ஓடிப் பிடிப்பது பழக்கம். இது அவருக்கு உதவாது. நமக்கும் ஷாக் அடிக்கும். சுவிட்சை நிறுத்த வேண்டும். பழக்கம் அறிவை மீறிச் செயல்படும். யாராவது வந்தால், நிமிர்ந்து பார்ப்பது பழக்கம். பெண்கள் அந்த நேரத்தில் தலையைக் குனிந்து கொள்வார்கள். அது பழைய காலம். காலம் மாறுகிறது. ஒரு பேனாவைக் கொடுத்தால், எழுதிப் பார்ப்பது பழக்கம். பெரியவர் வந்தால், எழுந்திருப்பது பழக்கம். யோசனை செய்ய தலையைத் தொடுவது, தலையைச் சொறிவது பழக்கம். வீட்டிற்கு வருபவரை எழுந்து போய் “வாங்க, வாங்க” என வாய் நிறைய அழைப்பது பழக்கம். விடை பெறும்போது ‘போயிட்டு வர்றேன்’ என்பது பழக்கம். போறேன் எனக் சொல்லக் கூடாது என்பதால் போயிட்டு வர்றேன் என்கிறோம். குழந்தைகள் அதைப் பத்து முறை கூறுவார்கள். ஒரு அமெரிக்கப் பெண்மணி

குழக்திற்கு இறைவன் இனிமையைப் பரிசாக அளிக்கிறான்.

அச்சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பை அறிந்து பாராட்டினார். அதிலிருந்து “See you later” என்பதற்குப் பதிலாக போயிட்டு வர்றேன் என்று கூறுவார். அது மிக நயமான சொல் எனவும் கூறினார். தர்மம், தீட்டு, எச்சில் என்ற பழக்கம் ஆங்கிலேயருக்கில்லை. அதனால் அவற்றை மொழிபெயர்க்க முடியாது. Let me go and come என போயிட்டு வருவதை மொழி பெயர்த்தால் அர்த்தம் அனர்த்தமாகும். பழக்கம் உடலுக்குண்டு, மனத்திற்கும் உண்டு. வாழ்வில் ஏராளமான நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. பூரணம் என்பது உடலின் பழக்கம். தலைவிதியும் உடலுக்குரிய பழக்கம் என அன்னை Agenda-வில் கூறுகிறார். பழக்கத்தை மாற்றினால் தலைவிதிக்கு வலிமையில்லை, தலைவிதி மாறும். 70 அல்லது 80-க்குமேல் உடலில் தெம்பு குறையும். கடைசி நாள் குறையும் தெம்பு தொடர்ந்து குறையும். இதுவே கடைசி எனப் புரியும். இளமையிலும் உடல் நலக்குறைவால் அதுபோல் தெரியும். இளமையில் மனம் அதை ஏற்காது. உயிர் பிழைக்கும். முதுமையில் அதை மறுக்கும் தெம்பு இருக்காது. மரணப்படுக்கையில் இருந்தவர் அன்னை பாதம் நெஞ்சில் பதிய விழைந்தார். அதுவும் பதிந்தது. மேலும் 20 ஆண்டுகளிருந்தார். மனம் உறுதியானால், மரணம் விலகும். அன்னை நினைவு மனத்தை உறுதிப்படுத்தும். நினைவு நிலையான உயிர். 45 வருஷமாக சமர்ப்பணத்தை ஏற்றவர் தான் செய்த காரியம் தவறியதை 1 மணி நேரம் விளக்கினார். ஆரம்பத்திலேயே சமர்ப்பணம் மறந்ததை அறியார். கூறியவர், கேட்டவர் இருவருக்கும் சமர்ப்பணம் மறந்தது தெரியவில்லை. சமர்ப்பணம் நினைவு வருவது பூர்வ ஜென்ம புண்ணியம்.

ஓ❖ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் ஆத்மாவாகிய அமைதி யோகம்.

ஏதுமறியேன் என்பது சுரணாகதிக்குரிய அடக்கமாகும்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஜீவனின் அம்சங்கள்:-

ஆத்மா உலகில் ஜூனிக்க மனம், உயிர், உடலைப் பெறுகிறது. அது ஜீவன் என்பதால் ஜீவாத்மா எனப்படும்.

மனித வாழ்வு பிறப்பிலாரம்பித்து இறப்பில் முடிகிறது.

ஜீவனின் வாழ்வு பிறப்புக்கு முன்னிருந்து ஆரம்பித்து மரணத்திற்குப்பின் தொடரும்.

மனிதன் தன்னையறியும் ஜீவன்.

அவனரியாதவை மேலும் கீழும் உள்ளது.

மேலேயுள்ளது பரமாத்மா, கீழே உள்ளது பாதாளம்.

மேலேயுள்ளது பரமாத்மாவெனினும், அச்சொல்லுக்குரிய ஆத்மா சத்திய ஜீவியத்திலுள்ள பரமாத்மாவே.

அதன் கீழ் ஆன்மீக மனம் எனப்படும் முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வமும் எனிய மனிதனுக்குப் பரமாத்மாவாகப்படும்.

கீழேயுள்ளது பாதாளம் என்றாலும் அது ஜட இருள் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்று எழுந்தது.

பரமாத்மாவும் பாதாளமும் அடி மனத்தில் இணைகின்றன.

அடி மனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியது.

ஜீவனுக்கு மேலும் பல பகுதிகள் உள்ளன. அவை 1) மேல் மனம், 2) உள் மனம், 3) அடி மனம், 4) பாதாளம், 5) பரமாத்மா, 6) ஜட இருள், 7) அனைத்துப் பகுதிகளையும் சூழ்ந்துள்ள ஜீவன், 8) இரு பகுதிகளிடையே (உ-ம்.) - [மனம், உயிர் இடையே] உள்ள இடைப்பட்ட ஜீவன்.

இவை அனைத்தும் அடி மனத்தில் சந்திக்கின்றன.

அடி மனத்தில் ஜீவன் முழுமை பெற்று ஆத்மாவாகிறது.

அன்னை நம்மை அவருடைமையாக்கினால் யோகம் சித்திக்கும்.

முழுமை பெற்றதால் பரிணாம வளர்ச்சி அடி மனத்தில் எழுகிறது.

ஆத்மா பரிணாமத்தால், சைத்திய புருஷனாகிறது.

சைத்திய புருஷன் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிகிறது. அவை 1) மனத்தின் சைத்திய புருஷன், 2) உயிரின் சைத்திய புருஷன், 3) உடலின் சைத்திய புருஷன், 4) அவை சேர்ந்த முழுமையான சைத்திய புருஷன்.

அவன் நெஞ்சுக்குப் பின்னாலுள்ளவன்.

முழுமையான சைத்திய புருஷன் கட்டை விரல் பரிமாணமுள்ளது என உபநிஷதம் கூறுகிறது. இவன் நாம் விரும்பும்படி மோட்சம் அல்லது திருவுருமாற்றம் தரவல்லவன். எது வேண்டும் என்பது நம் விருப்பம்.

இவற்றுள் மூன்று பகுதிகளை மட்டும் காண்போம் - மனம், உயிர், உடல்.

மனம், உயிர், உடல் நாமறியும் பகுதிகள்.

இம்மூன்றிலும் இம்மூன்றும் உட்பகுதியாக உள்ளன.

அதாவது மனத்திற்கு உயிரும் உடலும் உண்டு (மூன்ன மனத்தின் உடல்).

உயிருக்கு மனமும் உடலும் உண்டு (நரம்பு உயிரின் உடல்).

உடலுக்கு மனமும், உயிரும் உண்டு.

இவற்றிற்கு நம்பர் கொடுத்து

- 1) மனத்தின் மனம்
- 2) மனத்தின் உயிர்
- 3) மனத்தின் உடல் எனவும்
- 4) உயிரின் மனம்
- 5) உயிரின் உயிர்

பளிச்சிடும் அற்புதழும் சிறிய மனிதனால் உலகுக்கு கொடுக்க முடியாது.

- 6) உயிரின் உடல் எனவும்
 - 7) உடலின் மனம்
 - 8) உடலின் உயிர்
 - 9) உடலின் உடல்
- எனவும் கீழ்க்கண்ட கட்டங்களைக் கூறலாம்.

1 மனத்தின் மனம்	2 மனத்தின் உயிர்	3 மனத்தின் உடல்	மனம்
4 உயிரின் மனம்	5 உயிரின் உயிர்	6 உயிரின் உடல்	உயிர்
7 உடலின் மனம்	8 உடலின் உயிர்	9 உடலின் உடல்	உடல்

ஜீவனின் பகுதிகள்

ஒவ்வொரு கட்டமும் மேலே ஜீவியம், கீழே பொருள் என ஒன்பது கட்டங்களும் பதினெட்டு பகுதிகளுமாகும். ஜீவியம் எனியது, பொருள் வலிமையானது. மூன்றாம் கட்டத்தில் முடிவு ஜீவியம், தீர்மானம் பொருளாகும். தீர்மானம் வலிமையான முடிவாகும்.

1. மனத்தின் மனம்:-

இது சிந்தனைக்குரியது. சிந்தனை உயர்ந்தால் வலிமை பெற்று தத்துவ சிந்தனையாகும்.

எனவே அடுத்த கட்டத்தில் ஜீவியத்தில் சிந்தனையெனவும், பொருளில் தத்துவ சிந்தனையெனவும் எழுதியுள்ளேன்.

2. மனத்தின் உயிர்:-

உயிர் எனில் உணர்ச்சி. மனத்திற்கும் நெஞ்சுமுண்டு. நெஞ்சுக்கு மனமும் அறிவும் உண்டு. மனம் உணர்வால் நெகிழும். நெகிழ்ந்த உணர்வு செறிந்து சிறப்படைந்தால் மனிதன் காவியம் எழுதும் கவியாவான்.

உலகம் ஒருவர் சாதனையால் பலன் பெற அவர் தன்னுமற்றவராக இருக்க வேண்டும்.

எனவே ஜீவியத்தில் நெகிழ்ந்த உணர்வு எனவும் பொருளில் கவி எனவும் எழுதினேன்.

3. மனத்தின் உடல்:-

இது மூன்று உடல் செயலுக்குரியது. மனத்திற்கு செயல் எனில் மன உறுதி. அது முடிவாகும். முடிவு தீர்க்கமானால் தீர்மானமாகும்.

எனவே ஜீவியத்தில் முடிவு எனவும் பொருளில் தீர்மானம் எனவும் எழுதலாம்.

4. உயிரின் மனம்:-

இது விலங்கு மனம். பிறரை அறிய உதவுவது. சூட்சமமான அறிவு இது. இது வலிமைப்பட்டால் உயர்ந்த உயிரின் அறிவாகும்.

எனவே ஜீவியத்தில் சூட்சம அறிவு எனவும் பொருளில் உயர்ந்த உயிரின் அறிவு எனவும் உள்ளன.

5. உயிரின் உயிர்:-

இது உணர்ச்சிகள் உறையுமிடம். ஜீவியத்தில் உணர்ச்சியும் பொருளில் தீவிர உணர்ச்சியும் உறையுமிடம்.

எனவே ஜீவியத்தில் வீரம் எனவும் பொருளில் தீரச் செயல் எனவும் கூறுகிறோம்.

6. உயிரின் உடல்:-

இது நரம்புகள். உயிரின் உடலுணர்வுள்ள இடம்.

ஜீவியத்தில் பாசம் எனவும் பொருளில் பற்று எனவும் காணப்படுகிறது.

7. உடலின் மனம்:-

இது திறமையின் உறைவிடம்.

ஜீவியத்தில் சிறிய திறமை எனவும் பொருளில் பெரும் திறமை எனவும் கூறினேன்.

விரிந்த மனம் தனி மனிதன் சாதனையை உலகத்தின் சாதனையாக மாற்றும்.

8. உடலில் உணர்வு:-

உடலுணர்வு பாடலாக எழும்.

எனவே ஜீவியத்தில் நாடோடி இலக்கியம், பொருளில் உடலுணர்வு என்றேன்.

9. உடலின் உடல்:-

இது உடல் ஜீவியம் சற்று உணரும்.

எனவே ஜீவியத்தில் விலங்குடல் எனவும் பொருளில் ஜிடமான உடல் எனவும் கூறினேன்.

முன்பக்க விளக்கத்தை அட்டவணையாக எழுதலாம்.

	(1)	(2)	(3)
மனம்	(ஜீவியம்) சிந்தனை	(ஜீவியம்) நெகிழ்ந்த உறவு	(ஜீவியம்) முடிவு
உயிர்	தத்துவ சிந்தனை (பொருள்)	காவியம் (பொருள்)	தீர்மானம் (பொருள்)
உடல்	(4)	(5)	(6)
	(ஜீவியம்) சூட்சம அறிவு	(ஜீவியம்) வீரம்	(ஜீவியம்) பாசம்
	உயர்ந்த உயிரின் அறிவு (பொருள்)	தீர்ச் செயல் (பொருள்)	பற்று (பொருள்)
	(7)	(8)	(9)
	(ஜீவியம்) சிறு திறமை	(ஜீவியம்) நாட்டுப் பாடல்	(ஜீவியம்) விலங்குடல்
	பெரும் திறமை (பொருள்)	உடலுணர்வு (பொருள்)	ஜிட உடல் (பொருள்)

(தொடரும்)

ஒஜிஷைல்

ஆன்மா பண்பாக நம்முன் எழுகிறது.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Personality என்பது சுபாவத்தின் essence சாரம். ஒரு தொழில் செய்தால் - பாக்டரி நடத்தினால் - அதன் சாரமான நிர்வாகத் திறமை வரும். அதை வேறு எந்த இடத்திலும் பயன்படுத்துவது personality. அத்திறமையால் கல்லூரி, பாங்க நடத்த இவரால் முடியும். அவர்களுக்குரியது பர்சனாலிட்டி. அது முடியாதவர்கள், ஆனால் தங்கள் பழைய திறமையைப் பழைய தொழிலில் வளர்க்கக் கூடியவர்களுடையது character, சுபாவம்.

சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்களுக்கு அத்திறமையை நாட்டை ஆள மாற்றிப் பயன்படுத்த முடிந்தது. ஆனால் நாட்டை (development) அபிவிருத்தி செய்ய அதே திறமையின் சாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. அதற்கு அடுத்த தலைமுறை வரவேண்டியதாயிற்று.

பழக்கம், இருப்பதைப் போற்றிக் காப்பாற்றவும், வளர்க்கவும் முடியும். நடத்தை இருப்பதை வளர்க்கும். சுபாவம் இருப்பதை எத்தனை மடங்கு வேண்டுமானாலும் உயர்த்தும். சுபாவத்தின் சாரம் புதியதாகச் சாதிக்கும். எதையும் சாதிக்கும். எந்த நிலைமையையும் சமாளிக்கும். அவர்கள் புது உலகச் சிருஷ்டிக் கர்த்தாக்கள். பழக்கம் புல் போன்றது, நடத்தை செடி போன்றது. சுபாவம் மரம் போன்றது, சுபாவத்தின் சாரம் கற்பகத் தருவாகும்.

நல்ல பழக்கங்களைக் கற்றால் நிலைமையில் இருமடங்கு உயரலாம். நடத்தையைக் கற்றால் இருக்கும் நிலையின் உச்சியை எட்டலாம். சுபாவத்தைப் பேணினால் அடுத்தடுத்த கட்டடத்திற்குப் போகலாம். சுபாவத்தின் சாரம் எதையும் சாதிக்கும்.

Personality, character, behaviour, manners ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடுகள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

தெளிவற்ற நம்பிக்கையைத் தெளிவுள்ளதாக மாற்ற வேண்டும்.

வியாபாரத்தில் இலாபம் பிரித்துக் கொள்வது, முறைப் பிள்ளைக்குப் பெண் கொடுப்பது, நன்பனுக்கு அளித்த வாக்கு போன்றவை பொதுவாகக் காப்பாற்றப்படும். 3 இலட்சம் இலாபம் வரும் என எதிர்பார்த்து, கூட்டாளிக்கு 1/3 பாகம் தர ஏற்றுக்கொண்டவருக்கு 30 இலட்சம் இலாபம் வந்தால், B.A. படிக்கும் அத்தை மகனுக்குப் பெண் கொடுப்பதாக வாக்குக் கொடுத்த பின், Ph.D. படித்த பிள்ளை வந்தால், பிரியமாட்டோம் என்று நன்பனுக்கு வாக்குக் கொடுத்தபின், மந்திரி பதவி வந்துவிட்டால், பொதுவாக ஏற்கனவே சொல்லியதே மறந்து போகும். நினைவுபடுத்தினால் சிரிப்பார்கள். வற்புறுத்தினால் “நிலைமை மாறிய பின் பழைய கதையை என் பேசுகிறாய்?” என்பார்கள். இந்த வாக்கைக் காப்பாற்ற நாணயமான சுபாவம் வேண்டும். மேலும் நமக்கு இன்று அந்தஸ்து வந்துவிட்டதால் அதிகப் பணிவுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைப்பது உயர்வு. அந்த உயர்வுக்குரியவர்கள் உண்டு. இலேசில் நம் கண்ணில் படுவதில்லை.

அடக்கம் குறைவாக இருந்தால் ஆபத்து வரும். அப்படிப்பட்டவர்களுடன் சேர்ந்தால் நமக்கும் அது வரும். நான் யார் என்று காண்பிக்கின்றேன் பார் என்று பிரகடனம் செய்து, கட்சியில் தம் எதிரியை வெளியேற்றிய தலைவர், அத்துடன் பதவியிலிருந்து வெளியேற வேண்டியதாயிற்று. பிறகு அந்த நாற்காலியில் உட்காரும் சந்தர்ப்பமே வாழ்நாளில் வரவில்லை.

கணக்கில் புலி என்று பெயர் வாங்கியவர் ஓர் ஆசிரியர். பள்ளியில் கணக்கை எந்த ஆசிரியராலும் போட முடியவில்லை என்ற நிலையில் அக்கணக்கு இவர் வகுப்புக்கு வந்தது. “என்ன B.A., M.A. என்று படித்துவிட்டு வருகிறார்கள். ஒரு கணக்கைப் போட முடியவில்லை” என்று போர்டுக்கு போனார். கணக்கைப் போட்டார். தப்பாகிவிட்டது. அத்துடன் புலி பட்டமும் போய்விட்டது.

வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர் ஒருவரிடம் ரூ.50,000 கைமாற்றாகக் கொடுத்திருந்தார். பணம் வாங்கியவர்

இடையறாது நம் மனத்துள் உள்ளது நம் ஜீவிய நிலை.

நாணயஸ்தர். அவர் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டார் என அறிந்து, சிபார்சு செய்து பணத்தைக் கொடுத்திருந்தார். மாதாமாதம் வட்டி வந்தது. அந்த வட்டியில் அவர் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்தார். பணம் பெற்றவருக்கு அவர் தொழில் சம்பந்தமான எதிரிகள் சேர்ந்து, தொழிலை அழிக்க முயன்றபொழுது, அவரிடம் பணம் கொடுத்தவர்களை அணுகி, அவன் எளியவன், உங்கள் பணத்தை மிரட்டி வாங்கி வந்துவிடுங்கள் என்றார்கள். ஒரு சிலர் அதுபோல் அதிகாரமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் பணம் திரும்பி வந்துவிட்டது. அடுத்தாற்போல் இந்த வெளிநாட்டார் இரவு 11 மணிக்கு அவர் வீடு திரும்பும் பொழுது ரோட்டில் மறித்து, பணம் வேண்டும் என அதிகாரமாகக் கேட்டார். எதிரியின் அடக்கத்தைப் பலவீனம் எனப் புரிந்து கொண்டு, உடனே கொடுக்காவிட்டால் நிலைமை கட்டுக்கு மீறி விடும் என்றார் வெளிநாட்டார். பதில் அவர் எதிர்பாராமல் வந்தது. “சரி, உங்கள் பணத்தை நான் கொடுக்கப் போவதில்லை. வட்டியையும் நிறுத்தி விடுகிறேன்” என்ற பதிலை எதிர்பார்க்கவில்லை. அடுத்த கண்ணம், “மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வட்டியை மட்டும் நிறுத்தாதீர்கள். அதை நம்பியே வாழ்கிறேன்” என்று சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. அடக்கம் குறைந்தால், அனைத்தும் போகும். ஆபத்து வரும். ஆபத்து வரும்முன் அடக்கமின்றி நடக்கத் தோன்றும்.

உதவி கேட்க வருபவர்களில் பலரிடம் ஒரு குணத்தைக் காணலாம். தம் பிரச்சனையைச் சொல்லாமல், எப்படித் தீர்ப்பது என்று கேட்பார்கள். டாக்டரிடம் போய் உடம்பு சரியில்லை, மருந்து வேண்டும் என்று கேட்பதைப் போலிருக்கிறது இது. அறியாமையாலும், அனுபவக் குறைவாலும் இதுபோல் பழகுவது இயற்கை. வக்கீல், டாக்டர், ஜோஸ்யம், மத்தியஸ்தர் ஆகியவர்களுக்கு எல்லா விவரங்களும் தெரிந்தாலும், பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது எனிதன்று.

(தொடரும்)

ஏஃஐஐஐஃ

பேசாமல் பெரும்பலன் பெறலாம்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Vol. 17 Daily Messages-இல் உள்ள 10 Messages

1. குரு சிஷ்ய உறவு
2. யோகத்தடையான கடமை
3. அகந்தை செய்யும் உதவி
4. ஆத்ம சமர்ப்பணம்
5. நாமும் அன்னையும் உலகமும்
6. பாவமும் பரமனும்
7. ஜீவவிழிப்பு
8. சாதகன் வாழ்வு
9. சாதகனின் உச்சகட்டம்
10. மாற்றம் எனிதல்ல

தலைப்புகளை முழுமையாக எழுதாமல் குறிப்பாக எழுதினேன்.

1. **உறவு:** திருமணம் உலகத்திற்குள்ள உறவு. சமூக உறவு (Social relationship). யோக பாணையில் விலங்கு உடலால் மட்டும் உறவு கொண்டு குட்டி போடுகிறது. சமூக உறவு என்பது உடலைக் கடந்த உணர்வு (Vital). அதனால் திருமணம் மனிதனை விலங்கினின்று உயர்த்தி மனிதனாக்குகிறது. உடலுக்குள்ள (Physical) தேவை, உறவு பிள்ளைப்பேறு. உணர்வுக்குரியது (Vital) பாசம், ஆசை, பிரியம், விஸ்வாசம். திருமணம் இவ்விரண்டு நிலைகளைக் கடப்பதில்லை. இருமனம் ஒன்று சேர் திருமணம் என்பது அறிவுக்குரிய மனத்தைக் கூறுவதில்லை. உணர்வுக்குரிய மனத்தைக் கூறுகிறது (Vital Mind). நடைமுறையில் பிள்ளை பெறும்வரை கணவன் மனைவிக்கு முக்கியம். பிள்ளை

சிந்திக்காமல் சிறந்த பலன் பெறலாம்.

பிறந்தபின் மனைவிக்குப் பிள்ளை கணவனைவிட முக்கியம். பொதுவாகக் கணவன் மனைவியின் பாசத்தால் வாழ்வதும், மனைவி பிள்ளைகளுக்காக வாழ்வதும் நாம் அறிவது. மனைவியை இழந்த கணவன் ஒரு வருஷ காலத்தில் அவளைத் தொடர்ந்து போய்விடுவது பெரும்பாலும் உண்மை. கணவனை இழந்த மனைவி 20 ஆண்டு, 30 ஆண்டு வாழ்வதுண்டு.

- கணவனுக்கு மனைவி மேலுள்ள பாசம் உயிர் தருகிறது.
- மனைவிக்கு பிள்ளைகள் மீதுள்ள பற்று உயிரை வளர்க்கிறது.

காதல் மனத்தைப் பற்றியது. காதல் தெய்வீக உணர்வு. ஆத்மாவுக்கு மட்டுமே உண்டு. ஆத்ம உறவு மனத்தில் வெளிப்படுத்துவதை மனத்தின் உணர்வாகக் காணகிறோம். அது (Psychological relationship) மனம் ஈடுபட்ட உறவு. இந்த ஈடுபாட்டையே என் அனுபவத்தில் கண்டதில்லை. காதல் வயப்பட்ட தம்பதிகள் காணக் கிடைக்காத காட்சி. கண்டால் ‘கண்டறியாதன கண்டேன்’ எனக் கூறலாம். குருவோடுள்ளது ஆத்ம உறவு. குரு எல்லா சிஷ்யருக்கும் இதைத் தருவதில்லை. சிஷ்யன் அடிமண உணர்வுடையவனாக இருந்தால் (subliminal sense) சூட்சுமமாக இருந்தால் குரு சொல்லாதவைகளையும் ஏகலைவன் போல் உணர்வான். அது போன்ற சிஷ்யர்கள் அழுவும். விவேகானந்தர் அப்படியில்லை. இராமலிங்கருக்கு ஒருவர் அமையவில்லை. பத்ரகிரி பட்டினத்தாரிடம் அவ்வறவு பெற்றிருந்தார். பொதுவாக குரு என்பவர் படித்தவர். அனுபவமானவராக இருப்பார்.

திருமூலர், அப்பர், சம்பந்தர், இராமகிருஷ்ணர் போன்ற குரு நம் கண்ணில் படுவதில்லை. அவர்கட்குச் சூட்சுமமாக அடிமண உணர்வுள்ள சிஷ்யன் கிடைப்பது அரிது. பத்ரகிரி போன்றவர் அவர். சங்கரருக்குப் பத்மபாதர் அப்படிப்பட்டவர். மத்வருக்கு

அதிகபட்சம் அன்னையை அனுபவிப்பதே யோக சித்தி.

ஒருவரிருந்தார். இவர்களைப் பற்றி நான் அதிகம் பயின்றதில்லை.

**அகுப்ரேஸ்ற குரு-சிஷ்ய உறவு திருமணத்தை
விட உயர்ந்த உறவு.**

குருவும் சிஷ்யனும் ஆண்களாக இருப்பதால் கணவன் மனைவி போல உடலால் இணைய முடியாது. விலங்கு நிலையைக் கடந்து, சமூக நிலையைக் கடந்து, மன நிலையை அடைந்த கணவன் மனைவி கண்ணில் படுவது அரிது. ஆத்ம உறவு அதைக் கடந்தது. நளாயினி போன்றவர் பெற்றது. அனுசுயா அதையும் கடந்தவள். நளாயினியின் கற்பு காலத்தைக் கட்டுப்படுத்திற்று. கணவனான ரிஷி அப்படியில்லை. அனுசுயாவின் கணவனைப் பற்றித் தெரியாது. நளாயினி, அனுசுயா, போன்றவர்க்கு கணவனும் அதே போல் மனைவி மீது விஸ்வாசமாக இருந்திருந்தால் அது குரு சிஷ்ய உறவை விட உயர்ந்தது. ஏனெனில் இவர்கள் உடலாலும் இணைபவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் மனத்திற்கு உட்பட்டவர். மனத்தைக் கடந்த சத்திய ஜீவியத்தை அடைந்த கணவன் மனைவி குரு சிஷ்ய உறவாக அதைக் கருதினால் ஆரம்பத்தில் கணவன் குருவாகவும் முடிவில் மனைவி குருவாகவுமாவார். அந்தெலையில் கணவன் மனைவிக்குச் சரணடைகிறார். ஈஸ்வரன் சக்திக்குச் சரணடைகிறார். இந்த நிலை, இந்த விளக்கம், இவ்வறவு பகவான் உலகில் வந்து சுந்தியஜீவியத்தை உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் வரை எழவில்லை. பாரதி 1910 முதல் 1920 வரை புதுவையிலிருந்தபொழுது பகவானை அடிக்கடி சந்திப்பார். அந்நாளில் பகவான் யாரையாவது பார்க்க சம்மதித்தால் மாலை 5 மணிக்கு வரச் சொல்வார். பாரதியாரை மட்டும் எந்த நேரம் வந்தாலும் சந்திப்பார். பாரதி மூலம் பகவான் திருக்குறள், பிரபந்தம் பற்றி அறிந்து அவை உலகப் பெரு ஜிலக்கியங்களுக்குச் சமமானவை என்றார். 10 குறளையும் 10 பிரபந்த பாசுரங்களையும் பகவான் ஆங்கிலத்தில்

அன்ன சத்திய ஜீவிய சூட்சும ஜீவிய ஸ்தாபனம்.

மொழிபெயர்த்துள்ளார். பாரதி “தானத்து ஸ்ரீ தேவி அவள் தாளினை கைக் கொண்டு மகிழ்ந்திருப்பான்” என்று கூறுவது பகவானுடைய கருத்து. நம் கலாச்சார மரபிலோ, ஆன்மீக மரபிலோ அவ்வறவில்லை. பகவான் 30 Volume எழுதியுள்ளார். அவை பெரும்பாலும் கல்கத்தா, பரோடாவில் இருந்த பொழுது எழுதிய காவியம், அரசியல் கட்டுரைகள். அவரது பெரு நூல்கள் 7. அவற்றுள் தலையாயது The Life Divine. அதையும் மீறியது சாவித்ரி. சாவித்ரி 1890 வாக்கில் 14 வரி செய்யுளாக எழுதி முடிக்கப்பட்டதை பின்னர் 50 ஆண்டுகள் சிறிது சிறிதாக 1950 வரை எழுதி முடித்தார். அது ஒன்றே அவர் எழுத விரும்பிய நூல். ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய எந்த நூலிலும் கூறப்படாதவை சாவித்ரியில் உள்ளதென அன்னை கூறுகிறார். அன்னை பகவானை 1914-இல் எழுத வேண்டுமெனக் கூறியதால் தன் 7 பெரு நூல்களை எழுதினார்.

அதற்கு முன் அவர் தம் யோகத்தை 500 Messages அல்லது Thoughts and Aphorisms-களில் எழுதினார். பிறகு 47 எழுதினார். அவை தமிழில் பி. ஸ்ரீ என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இன்டர்நெட்டில் இருக்கலாம். அதன் தலைப்பு ‘‘சிந்தனை மணிகள்’’. சென்னை பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக அவரிருந்தார். பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்திலோ கன்னிமரா நூல் நிலையத்திலோ அது இருக்கக் கூடிய வாய்ப்புண்டு.

யோகம் பலித்த நிலை முதல் நிலையானால் இந்தக் கணவன்-மனைவி உறவு அதைக் கடந்த முடிவான நிலைக்குண்டு.

(தொடரும்)

ஓக்ஜெஸ்டால்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அதிராத பொறுமை உலக வறுமையைக் கரைக்கும்.

சுபாவத்தை விலக்கிய அழைப்புப் பூர்க்கும்.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆண்மீக

சிந்தனைகள் - பாகம் 4

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 21.02.2017

5. உலகில் தீமை செய்யும் நன்மையும், நன்மையால் சில சமயம் விளையும் கெடுதலையும் கண்டு நல்ல மனிதர் மனக்கிலேசமடைகின்றனர். குழப்பமோ, வருத்தமோ தேவையில்லை. பொறுமையாக அமைதியாக ஆராய்ந்து இறைவன் உலகில் செயல்படும் வழிகளை அறிவது நன்று.

பல நூற்றாண்டு இந்தியர் அடிமைகளாயினர். உலகப் போர் ஜோப்பாவை நாசம் செய்தது. சுதந்திரம் வந்து மறைந்திருந்த ஊழல் மலிந்தது. அஹிம்சை முப்பது ஆண்டுகளில் பெரிய ஹிம்சையாயிற்று. மகனைப் படிக்க அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பினால், அவன் குடும்பத்தை மறந்து அங்கேயே தங்கி விட்டான். மருமகனுக்குப் பெரு உதவி நெடுநாள் செய்ததால், சம்பாதிக்கும் திறமையையே அவன் இழந்து விட்டான். ஊரில் அடியாள் இராஜ்யம் நடத்துகிறான். இலஞ்சம் வாங்க மறுத்த அதிகாரியால் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க முடியவில்லை. பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்ய முடியவில்லை. குடும்பமே அவருக்கு எதிரியாகி விட்டது. சைனாவை நட்பால் போற்றிய நேரு அதன் படையெடுப்பால் மனமுடைந்து விட்டார். உலகம் மனித அறிவால் இயங்கவில்லை. எப்படி இயற்கையும் இறைவனும் செயல்படுகிறார்கள் என மனிதன் இன்று வரை கண்டு பிடிக்கவில்லை. டார்சியை எலிசபெத் திட்டிய பொழுது இவ்வளவு கேவலமாக அவனை அவன் திட்டியது நமக்குப் பொறுக்கவில்லை. அதற்காக அவன் அவளுக்கு முடிவில் நன்றி கூறி அவனே திட்டாமலிருந்தால் அவன் திருந்தியிருக்க மாட்டான் என்று கூறினான். Roger, Dr.தார்ஸ் தம்பியைக் கொலை செய்தது கொடுரோம் என நாம் காண்கிறோம். அதன் வழி Roger பெரும் பணம் சம்பாதித்து M.P.-யாகி Sir பட்டம் பெற்று

அப்பணத்தால் அழியும் ஒரு பெரிய குடும்பம் அழிவினின்று காப்பாற்றப்பட்டது. எட்மண்ட் டாண்டேக்கு நன்பர்கள் செய்த துரோகம் மெர்சடெஸ் எதிரியை மனந்தது, சிறைவாசக் கொடுமையைப் படிக்கவே மனம் வரவில்லை. அதன் வழி அவன் பெற்ற ஞானம், செல்வம், அந்தஸ்து, மாரெல் குடும்பம் திவாலாவதிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது ஆகிய நன்மைகள் வெளி வந்தன. சுதந்திரப் போராட்ட வீரரான காந்திஜி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அடிமை வாழ்வை அழித்த லிங்கன் உயிர் போயிற்று, நன்மை வாழ்வில் பகுதி. தீமையும் பகுதி. இரண்டும் சேர்ந்தே முழுமை பெறுகின்றன. முழுமையை எட்ட நன்மை தீமையையும் தீமை நன்மையையும் ஏற்பது இயற்கையின் சட்டம். ரஷ்யாவில் பல இலட்சம் பேர் சர்க்காரை எதிர்த்துப் பேசியதால் கொல்லப்பட்டனர். ஆனால் பின் தங்கிய ரஷ்யா அளவு கடந்து முன்னேற்றமடைந்தது. கொடுமைக்குட்பட்டவர் வாழ்வு அளவு கடந்து முன்னேறுவதைக் காண்கிறோம். தகப்பனார் பெரும் சொத்து மகனுக்கு வைப்பதை பிதிர்ராஜ்ஜியம் எனக் கொண்டாடுகிறோம். அது பல மகன்களைக் கெட்ட வாழ்வுக்குரியவர்களாக்குகிறது. இந்திராவுக்கு M.P. பதவியும் நேரு தரவில்லை. அவன் தகப்பனார் ஆண்ட அளவு கிட்டத்தட்ட பிரதமரானார். சஞ்ஜை காந்திக்கு கொடுத்த செல்லம் அவன் பலரை அழிக்க உதவியது. அவனையே அழித்துக் கொண்டான். நன்மையும் தீமையும் செயல்கள். ஒரு செயலுக்குக் குணமில்லை. நாம் அதற்குக் குணம் கற்பிக்கிறோம். அழிவது நாம் கற்பித்ததே. உள்ளது அழியவில்லை. 200 ஆண்டுகளாக 2000 அல்லது 20,000 புது விஷயங்கள் டெக்னாலஜியால் ஏற்பட்டு வாழ்வை வசதியாக்கின. அதனால் இன்று பூமி கூடேறி, பெட்ரோல் தீர்ந்து போய் அழிவைக் கொண்டு வந்தன. எது நல்லது எது தவறு? அழிவும் ஆக்கலும் செயல்களே எதுவும் தவறில்லை. எல்லாம் நன்மைக்கே என ஆண்மீகம் கூறுகிறது. நாம் தவறு என அறிவதன் பின் நிறைவுள்ளது, அதன் பின் THAT அது என்ற அறிய முடியாததுள்ளது. நாம் இறைவனுடன் ஒத்துழைக்க தீமையை விலக்கி நன்மையையும், இரண்டையும் விலக்கி இறைவனையும் கண்டால் நம் பார்வையின் கவனத்தால் இறைவன் நன்மையிலும்,

கட்டுப்படும் உணர்வு பெருகி வரும் சக்தி.

ஆழம் உயர்வை நாடுவது பூரணம்.

தீமையிலும் வெளிப்படுவான் என Agenda-வில் அன்னை கூறுகிறார். நம் கிராமப் புனருத்தாரணத் திட்டத்தில் பெரு ஆதாவு கொடுத்த பாங்க் பின்னர் திட்டம் ஆழியும்படி போட்டியால் செயல்பட்டது. விவசாயி இறைப்புப் பயிரின் ஆதாயத்தைக் கண்டபின் பாங்க் உதவியின்றி தானே பெரு முயற்சி செய்து இன்று 1000 மடங்கு அதிகம் சம்பாதிக்கிறான். பாங்க் செய்தது இந்த நோக்கில் நல்லதா, கெட்டதா? திரெளபதியின் மானபங்கம் அவனுக்குக் கிருஷ்ண தரிசனம் பெற்றுத் தந்தது. இறைவனுக்கும் இயற்கைக்கும் செயல்கள் உண்டு. செயலுக்கு நன்மை தீமை என்பது மனிதனுடைய குறுகிய நோக்கமே.

(தொடரும்)

ஒலைகளை

ஜீவிய மணி

'உடனே செயல்பட வேண்டும். பூரணமாகச் செயல்பட வேண்டும். காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும்' என்றால், அதற்கு அறிவு நேரடியாகப் பயன்படாது. அதற்கான கருவி உணர்ச்சியே. உணர்வால் நெகிழிந்தால், உணர்ச்சிப் பெருக்கால் அன்னையை நாட நம் குறைகளைக் கூறினால், நம்முள் உணர்ச்சி பெருகி நாம் தன் நிலையிழந்து, உணர்ச்சி வடிவமாகி உருகிக் கரைந்தால், பிரார்த்தனை உடனே பூர்த்தி பெறும். உணர்ச்சி பெருகுவதை இரு நிலைகளில் காணலாம். நம் நிலையைக் கண்டு, பரிதாபப்பட்டு, பயந்து பெருகும் உணர்ச்சி; பிரார்த்திப்பவரின் துன்ப நிலையை உணர்த்தும் உணர்ச்சி. அதுபோல் அவல நிலையைத் தெரிந்து அதனால் உணர்ச்சிமயமாகும் நிலையில், அதுவே அன்னையின்பால் நெகிழிந்த பக்தியைக் கொடுத்து நம்மை மறக்கச் செய்து நம் பிரச்சனையையும் மறக்கச் செய்து, அன்னையின் மீதுள்ள பக்தியால் நிரம்பி, பரவசப்பட்டுத் தன் நிலை இழப்பதும் உணர்ச்சியே. இந்த இருவகை உணர்ச்சிகளும் அன்னையை உடனே செயல்படச் செய்யும்.

முதல் வகை பிரச்சனையைத் தீர்க்கும். மற்றது பிரச்சனை தீர்வதன் மூலம் நம்முள் பக்தியை வளர்க்கும்.

க்கு ஆன்ம நினைவால் சரணாகதியை நாடுவது யோகம்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

வித்யா ரங்கன்

தன்னையறிதல்

என்னைச் செதுக்க இறைவன் தந்த உள்ளை உலகைச் செதுக்க உபயோகிக்கும் மூடன் நான்! என்றார் ஒரு ஞானி.

பால் பொங்கித் தணிவது போல் ஒவ்வொரு செயலிலும் பொங்கிய மனம் தணிந்து அடங்குவதே யோகம்.

எல்லா நிலத்திலும் ஈரம் உண்டு! கொஞ்சம் ஆழம் வித்தியாசப்படும்! எல்லா மனிதனிடமும் அன்பு உண்டு. அகம்பாவம், சுயநலம் போன்ற பாறைகள் மூடி இருப்பதால் அன்பு, மனிதம், இரக்கம், தயை என்ற நீர் சுரப்பதில்லை. பேராபத்து நேரும் போது மனிதன் தன் நிலையாமையை உணர்கிறான். இந்த பாறாங்கற்கள் உடைந்துச் சிதறுகின்றன. அன்பு, கருணை, இரக்கம், கொடை, தயை நீர் போலப் பாய்கிறது. ஒரு வகையில் பல விபத்துக்கள், போர்கள், இயற்கையின் சீற்றம் எல்லாம் நம் அனைவரையும் நிலையாமையை உணர்ந்து சேர்ந்து வாழ இறைவன் உபயோகிக்கும் வழியே! நாமே அன்பு, இரக்கம், ஈகை, தயை, நிலையாமை உணர்தல் இவற்றை நான் தோறும் பழகினால் மனித நேயம் எங்கும் பாயக் காண்போம்! இதைத் தினமும் பழகத்தான் மதங்கள் பல தோன்றின.

நாம் ஒவ்வொருவரும் வாழ்வில் அமைதியையும், நல்லினைக்கத்தையும் விரும்புகிறோம். ஏனெனில், இவற்றுக்குத்தான் நம் வாழ்வில் குறைபாடு உள்ளது. நாம் அனைவரும் அவ்வப்பொழுது மனக்கலக்கம், எரிச்சல், இணக்கமின்மை, துயரம் ஆகியவற்றை அனுபவிக்கிறோம். அவ்வாறு நாம் நிலையின்றித் தவிக்கும்பொழுது, நாம் படும் துயரத்தை நம்மிடம் மட்டும் வைத்துக்கொள்ளாது அவற்றைப் பரப்பவும் செய்கிறோம். துயரப்படுபவரை

அன்பும், அடக்கமும் வாழ்வில் சரணாகதி.

சுற்றி எங்கும் சமநிலையின்மை குழ்கிறது. அவரைச் சுற்றி இருப்பவர்களும் கலக்கம் அடைகிறார்கள்; சினம் அடைகிறார்கள். கண்டிப்பாக இது வாழ்வதற்கான சரியான முறை அன்று.

ஒருவர் தனக்குள்ளே மன அமைதியுடன் வாழ வேண்டும்; மற்றவரோடும் இணங்கி வாழ வேண்டும். என்ன இருந்தாலும் மனிதன் ஒரு சமூக வாழ்வினன். அவன் சமுதாயத்தில் வாழவேண்டி உள்ளது; பலருடன் பலவிதமாக தொடர்பு கொள்ள வேண்டி உள்ளது. இவ்வாறு இருக்கையில், நாம் நம் உள்ளேயும் நம்மைச் சுற்றியும் எங்ஙனம் அமைதி காத்து அனைவரும் நல்லினைக்கத்துடன் வாழ வழி செய்வது?

ஒருவர் தம் மனக்கலக்கத்திலிருந்து வெளிவர வேண்டும் என்றால் முதலில் அந்த கலக்கத்திற்கான அடிப்படை காரணத்தை ஆராய வேண்டும். அவ்வாறு ஆராய்ந்தால், ஒருவர் மனதில் எப்பொழுதெல்லாம் தீய எண்ணங்கள் அல்லது எதிர்மறை கருத்துகள் தோன்றுகின்றனவோ அப்பொழுதெல்லாம் அவர் கலக்கம் அடைகிறார் என்பது புரியும். அமைதியும் தீய எதிர்மறை எண்ணங்களும் மனதினுள் ஒன்றாக உறைய வாய்ப்பே இல்லை.

ஒருவர் மனதில் தவறான எண்ணங்கள் எப்போது உருவாகின்றன? மீண்டும் ஆராய்ந்தால் இதுவும் தெளிவாகிறது. நமக்குப் பிடிக்காத வகையில் ஏதாவது நிகழ்ந்தால் அல்லது நமக்குப் பிடிக்காத வகையில் எவ்ரேனும் நடந்து கொண்டால் நாம் மகிழ்ச்சியை இழக்கிறோம். நாம் வேண்டுவது நடக்காவிட்டாலும், நமக்கு வேண்டாதது எதுவும் நடந்தாலும் மனம் இறுக்கம் அடைகிறது. நம்முள்ளே நாம் பல முடிச்சுகள் போட்டுக்கொள்கிறோம். இம்மாதிரி வேண்டுவன் நிகழாமல் போவதும், வேண்டாதன் நிகழ்வதும் நம் வாழ்வில் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டே

விலக்குவதை விட உயர்வது நல்லது.

இருக்கின்றன. நாமும் சுலபத்தில் அவிழ்க்க இயலாத முடிச்சுகளை ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக ஏற்றிக்கொண்டே போகின்றோம். நம் மனமும் உடலும் முழுவதுமாக இறுக்கத்தாலும் எதிர்மறை உணர்வுகளாலும் நிறைகின்றன. நம் வாழ்க்கை துன்பமயமாகிறது.

இந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுதான் என்ன? நாம் விரும்பியபடியே அனைத்தும் நடக்கவும், நாம் விரும்பாதது எதுவும் நடக்காமல் இருக்கவும் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வது ஒரு தீர்வு. ஆனால், அவ்வாறு இருக்கவேண்டுமானால் ஒன்று நம்மிடம் ஏதாவது அதிசய சக்தி இருக்கவேண்டும்; அல்லது அத்தகைய சக்தி கொண்ட ஒருவர் நாம் வேண்டும் பொழுதெல்லாம் நம் உதவிக்கு வரவேண்டும்! அது இயலாத செயல். ‘நான் விரும்பியதெல்லாம் நிறைவேறும்; நான் வேண்டுவன் எல்லாம் நிகழும்; எனக்குப் பிடிக்காதது எதுவும் நடக்காது’ என்று சொல்லிக்கொள்ளக்கூடியவர் இந்த உலகிலேயே யாரும் கிடையாது. நம் விருப்பத்திற்கு மாறான விஷயங்கள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன. எனவே, நாம் நமக்குப் பிடிக்காதன் நிகழும்போது கண்மூடித்தனமாக எதிர்மறை பின்வினைகள் ஏற்படுத்தாமல் இருப்பது எப்படி என்ற கேள்வி எழுகிறது. மன இறுக்கத்தைத் தவிர்ப்பது எப்படி? மன அமைதியுடனும் நல்லினைக்கத்தினுடனும் வாழ்வது எப்படி?

நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நம் அன்னை நாம் அழைத்த குரலுக்கு ஒடோடி வருகிறார். ஆனால் அவர் அனைவருக்கும் அன்னை அல்லவா. மேலும், ஒருவர் விரும்பாதது அடுத்தவர் விரும்பக் கூடியது. அன்னை அனைவர் மனமும் சந்தோஷப்படும்படி நடக்கும் தெய்வம். தனித்தனியாக அனைவரும் எனக்கே அன்னை உரியவர் என நினைக்கும் தெய்வம் அவர். எனவே, அன்னையிடம் நம் பிரார்த்தனை பலிக்கும் போது அது நம்மைச்

உள்ளதே உள்ளிருந்து வெளிவரும்.

சுற்றியுள்ளவர் அனைவர் மனத்தில் உள்ளதையும் நிறைவேற்றுகிறது. இருந்தாலும் பிரார்த்தனை செய்து ஒன்றைப் பெறுவது என்பது அன்னையை நம் நிலைக்குக் கீழ்த்திருக்கிறாம் பெற்றுக் கொள்வது. கேட்காமல் சமர்ப்பணம் செய்து எதையும் நாடவில்லை என்றால் நாம் உயர்ந்து நம் தேவைக்கதிகமானதை பெற்றுக் கொள்கிறோம். பிடிக்காதவர் அல்லது பிடிக்காத நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதை விட அதைச் சமர்ப்பணம் செய்து அது நம்மை பாதிக்காதவண்ணம் நாம் உயர்ந்து அந்த பாதிப்பு தானே அகலுவது சிறப்பானது. அப்படி நாம் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் எனில் எதைச் சமர்ப்பணம் செய்வது என்பது நமக்குக் குழப்பமாக உள்ளது.

இந்தியாவிலும், மற்ற நாடுகளிலும் இருந்த ஞானிகள் மனிதனின் இந்தத் துயரப்படும் நிலையை ஆராய்ந்து அதைத் தவிர்க்க ஒரு வழிவகை கூறியிருக்கிறார்கள்: ஒருவர் விரும்பத்தகாதது எதும் நடந்து அவர் மனதில் சினம், பயம் போன்ற எதிர்மறை எண்ணங்கள் ஏதும் தோன்ற ஆரம்பித்தால், உடனே அவர் தம் கவனத்தை வேறு எதாவது ஒன்றின் மீது செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, எழுந்து சென்று கொஞ்சம் நீர் அருந்தலாம். அல்லது மனதிற்குள் ஒன்று - இரண்டு - மூன்று - நான்கு என்று எண்ண ஆரம்பிக்கலாம் அல்லது ஒரு சொல்லையோ, சொற்றொடர்யோ, ஏதேனும் ஒரு மந்திரத்தையோ, தங்கள் இஷ்டதெய்வம் அல்லது தங்களுக்குப் பிடித்த புனிதர் ஒருவரின் பெயரையோ திரும்பத் திரும்பக் கூறலாம். மனம் திசை திரும்பி எதிர்மறை எண்ணங்களிலிருந்து கொஞ்சம் வெளிவரும். ஓரளவு சினம் தணியும்.

இந்த முறை அனைவர்க்கும் உதவியது; நன்றே செயல்பட்டது. இன்றும் செயல்படுகிறது. ஆனால் இந்த முறை மனதின் மேல் மட்டத்திலேயே செயல்படுகிறது.

மனம் முகவர்த்தத்தைச் சுபமாக்குகிறது.

சொல்லப்போனால் மனத்தைத் திசைத் திருப்புவதால் எதிர்மறை உணர்ச்சிகள் ஆழ்மனத்தை நோக்கி தீவிரமாக அழுத்தப்படுகின்றன. அங்கே சினம் பல்கிப் பெருகுகிறது. மேலோட்டமாக அமைதி நிலவினாலும் மனதின் ஆழத்தில் அடக்கப்பட்ட உணர்ச்சிகள் ஒரு எரிமலையென கொந்த-ளித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. என்றாவது ஒரு நாள் அந்த எரிமலை வெடித்துச் சிதறுவது தவிர்க்கமுடியாதது.

பேருண்மைகளைத் தேடிச் சென்ற வேறு சில ஞானிகள் இன்னும் முன்னேறி, தம் உள்ளத்தின் உள்ளேயுள்ள ஆழ்மனம் பற்றிய சத்தியங்களை அனுபவித்து உணர்ந்து, மனத்தைத் திசைத் திருப்புவது சரியான முறை அன்று என்பதைக் கண்டறிந்தனர். அது பிரச்சனையைக் கண்டு ஒடிசூலிவதைப் போன்றது. தப்பித்துச் செல்வதால் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு ஏற்படுவதில்லை. அவற்றை எதிர்கொண்டு சந்திக்க வேண்டும். மனதில் ஏதேனும் எதிர்மறை எண்ணம் தோன்றினால் அதைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஒருவர் தம் மன-மாசுகளைக் கவனிக்க ஆரம்பித்த உடனேயே அவை தம் ஆற்றலை இழக்க ஆரம்பிக்கின்றன. அவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காய்ந்து சருகாகி பின் வேரோடு சாய்கின்றன.

இது ஒரு நல்ல தீர்வு. மனத்தைக் கட்டியும் போடாமல், அதைத் தன் போக்கில் அலையவும் விடாமல், இடைப்பட்ட இந்தக் கவனிக்கும் முறையே சிறந்த பலன் அளிக்க வல்லது. எதிர்மறை உணர்வுகளை ஆழ்மனதில் தேக்கி வைப்பதால் அவை அழிந்து போவதில்லை. அவ்வுணர்வுகளைச் சொற்கள் மூலமோ செயல் மூலமோ வெளியேற்றினாலோ, அவை மேலும் தீமையே விளைவிக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை வெறுமனே கவனித்து வந்தால் அவை வெளியேறி அழிந்து போகின்றன; நாம் அவற்றின் தளையிலிருந்து மீள்கிறோம்.

நேரத்தைப் புனிதப்படுத்தும் செயல்.

இது ஒரு அருமையான தீர்வாகவே தோன்றுகிறது; என்றாலும், அன்றாட வாழ்வில் இது பயன்படுமா? சாதாரண மனிதர்களால் இவ்வாறு எதிர்மறை உணர்வுகளை எதிர்கொள்ள இயலுமா? சினம் எழும்போது, நாம் அதை அறியும் முன்னரே அது நம்மை ஆட்கொள்கிறது. சினத்தின் வசப்பட்டு நாம் நமக்கும், பிறருக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களைச் சொல்லாலோ, உடலாலோ இழைத்து விடுகிறோம். பின்னர், சினம் தணிந்த பின், அதற்காக அழுது, வேதனைப்பட்டு, பிறரிடமோ, கடவுளிடமோ மன்னிப்புக் கேட்கிறோம். இவ்வாறு தவற்றை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டாலும், அடுத்த முறை அதே போன்றதொரு நிலை வரும்போது மீண்டும் அதைப் போன்றே சினத்துடன் செயல்படுகிறோம். தவற்றை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டதெல்லாம் வீணாகின்றனவேயன்றி நம் உதவிக்கு வருவதில்லை.

எதிர்மறை எண்ணங்கள் எப்போது ஆரம்பம் ஆகின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வதே நமக்குக் கடினமாக உள்ளது. அவை நம் உள்மனதின் ஆழத்தில் ஆரம்பம் ஆகிறது. மனதின் மேல் மட்டத்தை எட்டும்போது, அது மிகுந்த ஆற்றல் பெற்றதாகி நாம் கவனிக்கும் முன்னர் நம்மை வீழ்த்திவிடுகின்றது. எப்போது சினம் ஆரம்பித்தாலும் 'ஜயா, இதோ உங்களுக்குக் கோபம் வருகிறது' என்று நமக்கு அதைச் சுட்டிக்காட்ட ஒரு உதவியாளர் இருக்கிறார் என வைத்துக் கொண்டாலும், அவர் சினம் எழுவதைச் சுட்டிக்காட்டும்போது என்ன நடக்கும்? முதலில் அவரையே நாம் தாக்கி, 'எனக்கே புத்திமதி கூறவா உன்னை வைத்திருக்கிறேன்?' என்று மேலும் அவரைக் கோபமாகக் கத்துவோம். சினம் நம்மை ஆட்கொண்டுள்ளோது எந்த அறிவுரையும் யாருடைய உதவியும் நமக்குப் பயனளிக்காது.

அவ்வாறு நமக்கு அவர்மேல் கோபம் வரவில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவரிடம் 'மிக்க நன்றி, இப்போது

மனம் அறிந்துவிட்டால் 10-இல் 9 பேர் இறந்துவிடுவார்கள்.

நான் அந்தக் கோபத்தை கவனிக்க வேண்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு அமர்ந்தாலும் கவனிப்பது இயலுமா என்ன? கண்ணே மூடிய உடனேயே யார் அல்லது எதனால் அந்தச் சினம் எழுந்ததோ அந்த நபர் அல்லது நிகழ்ச்சி நம் மனக்கண்முன் தோன்றும். அப்போது நாம் அந்தச் சினத்தை அப்படியே கவனிப்பதில்லை; அந்த உணர்ச்சி தோன்றக் காரணமான வெளிப்பாடுகளையே கவனிக்கிறோம். இதனால் சினம் இன்னும் பெருகுமே தவிர அதற்குத் தீர்வாக அமையாது. வெறும் உணர்ச்சிகளையோ அவற்றைத் தோற்றுவித்த புறச்செயல்களையோ அப்புறப்படுத்தித் தனியாகக் கவனித்தல் மிகவும் கடினம்.

எனினும், மனதில் எதிர்மறை உணர்வு தோன்றும் போதெல்லாம் உடலளவில் மாறுதல்கள் நிகழ்வதை நம்மால் காண முடியும். எதிர்மறை எண்ணங்கள் தோன்றும் போதெல்லாம் நம் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு விதமான மாற்றம் தொடங்குவதை உடல் மற்றும் உள்ளத்தின் மீது தோன்றும் மெல்லிய உணர்ச்சிகளைக்கொண்டு அறியலாம். ஒவ்வொரு எதிர்மறை உணர்வும் ஏதேனும் ஒரு விதமான உணர்ச்சியை உடலின் ஏதோ ஒரு பகுதியில் கண்டிப்பாகத் தோற்றுவிக்கும். அப்படி நம்மால் நமக்குள் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் காண முடிந்தால், நம் ஆழத்தில் தோன்றிய தொந்தரவான மாற்றத்தை அன்னைக்கு விடாமல் சமர்ப்பணம் செய்யலாம். அதே சமயத்தில் நம் செயல், எண்ணம், உணர்வு மூன்றையும் கலந்து, அந்த நேரத்தில் நாம் என்ன யோசித்தோம், எதை உணர்ந்தோம், எதைச் செய்தோம் எனக் கண்டு அதை விலக்க வேண்டும். இதை அகந்தையின்றிச் செய்ய வேண்டும். நம் குறைகளை விலக்கி, பிறர் குறைகளைக் கருதுவது அகந்தையின் செயல். நம் குறைகளைக் காணுவதே நம் முன்னேற்றத்திற்கு

மனிதனுக்கு அவன் எப்பொழுதும் 'சரி'.

வழி செய்யும். அடுத்தவர் செயலைக் காண்பதால் நமக்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை. விஷயம் நம் அகத்தைப் பொறுத்தது. நாம் புற விஷயங்களிலிருந்து விலக நினைக்கிறோம் அல்லது புற விஷயங்களை விலக்க நினைக்கிறோம். இது நிரந்தர தீர்வைத் தராது. நம் அகத்தில் நடப்பதைக் கண்டு அன்னையிடம் அதை ஒப்படைப்பதே பயன் தரும்.

இது ஒரு நடைமுறைத் தீர்வு. சாதாரண மனிதர்களால் மனதின் மாசுகளை — பயம், சினம், பேராசை போன்ற உணர்வுகளை — உள்ளதை உள்ளவாறே வெறுமனே கவனித்தல் இயலாது. ஆனால், மன மாசுகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட நம உடல் மற்றும் உள்ளத்தில் தோன்றும் சிறு உணர்ச்சிகளையும் சரியான பயிற்சியால் யாவரும் கவனிக்க இயலும்.

உடல் மற்றும் உள்ளத்தின் உணர்வு நம்மை நாம் அறிந்து கொள்ள மிக்க பயனளிக்கும். உள்ளத்தில் எதிர்மறை எண்ணம் ஏதும் தோன்றும்போதே நம் மனம், ‘இங்கே கவனி, எதோ தவறு நடக்கிறது’ என்று நமக்குச் சுட்டிக்காட்டும். அதன் மீது கோபம்கொண்டு நாம் அதைத் தாக்க முடியாது; அது சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்போன்றே, உடல் உணர்ச்சிகளும் ஏதேனும் தவறு நடக்கையில் நமக்கு எடுத்துச்சொல்லும். முன்னெச்சரிக்கை வந்தவுடனே நாம் நம் உடல் உணர்ச்சியைக் கவனிக்க ஆரம்பித்து அப்போது நம் செயல் அல்லது முடிவுகளை விட்டுவிட முன்வந்தால், விரைவிலேயே அந்த எதிர்மறை எண்ணம் மறைந்துவிடும். கவனித்து அன்னைக்கு அவற்றைச் சமர்ப்பணம் செய்தால் அது இனி வராத அளவிற்கு நம் வாழ்வை விட்டு அகன்று விடும்.

இவ்வாறு இந்தச் சுய-கவனிப்பு முறை நமக்கு உள்ளும் புறமும் உண்மையை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன. இதற்கு முன் நாம் கணக்களைத் திறந்து புறத்தை மட்டுமே

பூரண முயற்சி இடையறாத தெய்வ தரிசனத்தைக் கொடுக்கும்.

நோக்கி வந்தோம். அதனால் நம்முள் இருக்கும் உண்மை நமக்குப் புலப்படவில்லை. நம் துன்பங்களின் காரணங்களை நாம் வெளியிலேயே தேடி வந்தோம். நாம் எப்போதும் வெளிப்புற உண்மைகளின் மீதே பழி சுமத்தி அவற்றையே மாற்ற முயன்று வந்துள்ளோம். நம் உள்ளே உறையும் உண்மைகளைப் பற்றி நமக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. நம் துன்பத்துக்கான காரணங்கள் நம் உடலில் தோன்றும் அனுபவிக்கத்தக்க அல்லது அவ்வாற்ற உணர்ச்சிகளுக்கு நாம் கண்மூடித்தனமாகத் தோற்றுவிக்கும் எதிர்வினைகளே ஆகும் என்பது நமக்குப் புரிந்திருக்கவில்லை.

பயிற்சி பெற்ற பின், நாணயத்தின் மறுபுறத்தை நம்மால் பார்க்க இயலுகிறது. மனத்தின் போக்கினையும் நம் உள்ளே ஆழத்தில் நடப்பதையும் ஒரே சமயத்தில் கவனிக்க முடிகிறது. எந்த உணர்வாக இருந்தாலும் மனதின் தன்னிலை இழக்காமல் அதை வெறுமனே கவனிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எந்தவித எரிச்சலோ வேறு எதிர்வினையோ இன்றி அதைக் கவனித்தால், கவனித்த விஷயங்களை அன்னையிடம் ஒப்படைத்தால், நம் துன்பம் பல்கிப் பெருகாமல் அவை வெளிப்பட்டு மறைந்து போகச் செய்ய முடியும்.

எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இந்த முறையைப் பயிற்சி செய்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு விரைவாக ஒருவர் தம் துன்பங்களிலிருந்து வெளிவர இயலும். கொஞ்சம், கொஞ்சமாக மனம் குறைகளிலிருந்து விடுபட்டுத் தூய்மையடைகிறது. தூய உள்ளம் எப்போதும் சுயநலமற்ற அன்பினால் நிறைந்து விளங்குகிறது; பிறரின் குறைபாடுகள் மற்றும் துன்பங்களின்பால் பரிவிரக்கம் கொண்டு நிலவுகிறது; பிறரது வெற்றியையும் சந்தோஷத்தையும் கண்டு மகிழ்ச்சியால் நிறைகிறது; எந்தக் கட்டத்திலும்

தோற்றும் மறைந்து ஜீவன் நிலை பெறுதல்.

தடுமாறாமல் சமநோக்குடன் விளங்குகிறது. இது ஒரு அகப்பயிற்சி.

ஒருவர் இந்த நிலையை அடைந்தவுடன், அவர் வாழ்க்கையின் வடிவம் முற்றிலுமாக மாற ஆரம்பிக்கிறது. பிறரது அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் குலைக்கும் எந்தவொரு செயலையும் பேச்சாலோ உடலாலோ அவரால் இழைக்க இயலாது. மாறாக, நிலைப்பட்ட அவர் மனம் தனக்குள்ளே அமைதியடைவதுடன் பிறரும் அமைதியடைய உதவுகிறது. அவரைச்சுற்றி எங்கும் அமைதியும் நல்லினக்கமும் சூழ்ந்து சுற்றியுள்ளோர் மீதும் நல்பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

தன்னுள்ளே எது தோன்றினாலும் தன்னிலை இழக்காமல் இருக்கக் கற்றுக்கொள்வதால் ஒருவர் வெளிவாழ்விலும் சந்திக்க நேரும் எதையும் விருப்பு-வெறுப்பு அகற்றி உணர்ச்சிவசப்படாமல் கவனிக்க இயலுகிறது. அறியாமையால்தான் நாம் நமக்கும் பிறருக்கும் துண்பம் ஏற்படுத்தும் வகையில் நடந்துகொள்கிறோம். உள்ளதை உள்ளபடி பார்க்கும் ஞானம் நம்முள்ளே உதித்துவிட்டால் நாம் இந்த பழக்கத்திலிருந்து விடுபட்டுவிடலாம். கண்மூடித்தனமாக எதிர்விணகளை தோற்றுவிப்பதை நிறுத்திவிட்டால், நாம் உண்மையான செயல் வீரர் ஆகலாம். உண்மைகளை அறிந்து புரிந்துகொள்ளும் சமநிலை தவறாத மனத்தி-விருந்து தோன்றும் செயல்கள் யாவும் புதுமைச்செறிவுடன் தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மை பயக்கும் நல்ல செயல்களாகவே இருக்கும்.

ஒவ்வொரு ஞானியும் அறிவுறுத்தியடைப் போன்று, நம்மை நாம் அறிந்துகொள்வதே தலையாய் தேவை ஆகும். இது மதத்திலிருந்து ஆன்மீகத்தை நாடும் சாதகனுக்கு அடிப்படையான முதற்கட்ட அனுபவம்.

ங்கெலை

பரமாத்மா வேண்டும், படையில்லை.

அன்பர் அனுபவம்

G.R. தேவராஜன், சென்னை

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னையின் பொற்றிருப் பாதார விந்தங்களில் என் வணக்கங்களைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

சிறுவயது முதல் இருந்து நான் கவிதைகள் இயற்றி வந்தேன். அவை பல இதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளன. அகில இந்திய வானோலியிலும் மெல்லிசையாக ஓலிபரப்பாகியுள்ளன. திரு. P.B. ஸ்ரீனிவாஸ் போன்றவர்களாலும் பாடப்பட்டுள்ளன. அப்பொழுது எனக்கு வயது 18 இருந்திருக்கலாம். இதன் காரணமாக திரைத்துறையில் பாடலாசிரியராகும் என்னத்துடன் ஊரிலிருந்து சென்னை வருவேன். அலைச்சல்தான் மீதி. வெற்றிப் பெற முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என் வாழ்வின் வறுமையும் சமூகத்தின் மதிப்பீடும்தான் என நினைத்தேன். அந்த நேரத்தில்தான் என் ஆர்வம் திசைமாறி நம் நாட்டையே சுபிட்சமாக்கும், எல்லாருக்கும் எல்லாமும் கிடைக்கும், எல்லா மக்களும் சமத்துவம் கொண்டாடும், எல்லோரும் இன்பமுடன் வாழும் இலட்சிய நோக்கம் கொண்ட இயக்கத்தில் தீவீர செயற்பாட்டில் வாழ்ந்து வந்தேன். ஏறத்தாழ 24 ஆண்டுகாலம் இயக்கத்தின் செயற்பாட்டில் இருந்து கொண்டே மீண்டும் திரைத்துறையிலும் இயக்குனராகச் செயல்பட 1997-இல் இரண்டு குழந்தைகளுடன் நானும் என் மனைவியும் சென்னையில் குடும்பம் குடியேறினோம். திரைத்துறையில் துணை இயக்குனராக செயல்பட்டு வந்தேன்.

என் மைத்துனர் வீடு வாங்க - உதவி செய்ய - அவருக்குப் பணம் கடனாக வாங்கித் தர ஊருக்குப் போக 03-02-2001-இல் இரயிலில் பயணம் செய்யும் பொழுது விபத்துக்குள்ளாகி, அதே இடத்தில் என் வலது கால் முட்டிக்குக் கீழே துண்டிக்கப்பட்டு, வலது பக்க உடல் முழுவதும் கடுமையான காயங்களானது. உயிர் பிரியும் நிலையில் பொதுமக்களில் யாரோ சிலரின் முயற்சியால் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு உயிர்

சிறு முயற்சி தரும் பெரும்பலன்.

பிழைக்குமா - பிழைக்காதா என்னும் பொழுது, நினைவு போவதும் வருவதுமாக இருந்த நிலையில், என் மீதும் என் குடும்பத்தினர் மீதும் அனப்பரிய அன்பு செலுத்தி வந்த என் நண்பர் தெய்வீக அன்னையின் திருவுருவப் படத்தை, “தேவராஜன் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. இந்தப் படம் உங்களிடம் இருக்கட்டும்” என என் தலைமாட்டில் வைத்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார். எனக்கு நினைவு போய்விட்டது.

அவர் MOTHER'S SERVICE SOCIETY-க்கு எம் விபத்து குறித்து தெரிவித்து, பூர் கர்மயோகி அவர்களிடமிருந்து வந்த கடித்ததையும் பிரசாத பாக்கிகட்டையும் மருத்துவமனைக்கு கொண்டுவந்து கொடுத்தார். பிறகு ஓர் அன்பர் “அன்னையின் தரிசனம்” நூலை அன்பளிப்பாக அளித்தார். மேலும் மலர்ந்த ஜீவியம் இதழ்களையும் படிக்கக் கொடுத்தார். என்னால் அவற்றைப் படிக்கும் ஆர்வம் கொள்ள இயலவில்லை. ‘இறைவனுக்கு இடைத்தரகர்கள் எதற்கு’ என்னும் குதர்க்கமான கேள்வியே மனதில் எழுந்தது. அவர்கள், “படித்தீர்களா தேவராஜன்” எனக் கேட்கும் பொழுது - படித்ததாகப் பொய் சொன்னேன். ஆயினும் என்னையும் அறியாமல், ‘அன்னையின் தரிசனம்’ நூலை படித்திருந்தேன். அவர்கள் பாண்டிச்சேரி அன்னையின் ஆசிரமம் ஒரு முறை போய் வாருங்கள் என தொடர்ந்து வற்புறுத்தினார்கள். இவ்வாறுதான் நாங்கள் 03-03-2002-இல் மதரிடம் வந்தோம். வருமானம் ஈட்ட வழியே இல்லாத சூழலில் எனக்கு திடீரென வருமானத்தை மதர் உருவாக்கிக் கொடுத்தார். இது பெரிய வியப்பாக இருந்தது. எனவே ஒவ்வொரு மாதமும் 1-ஆம் தேதி ஆசிரமம் போகும் பழக்கம் உருவாகி, 5-வது மாதமே திடீரென 30-06-2002-இல் ஜீட்டில் T.V ரிப்பேராகி வைத்திருந்த பணம் அதற்குச் செலவானதால் ஆசிரமம் போகமுடியாத சூழல் உருவானது. மறுநாள் 01-07-2002-இல் அருளின் மையமான மாம்பலம் தியான் மையம் வந்தேன்.

குருடு: வாய்ப்பு தெரிவதில்லை.

திடீரென பாண்டிச்சேரி போக முடியாத சூழல் எழுந்தது எனக்கு வருத்தமாகவும் - ஏமாற்றமாகவும் இருந்தது. என் இப்படி நடந்தது என அறிய மனம் தொடர்ந்து கேள்வியை எழுப்பியவாறு இருந்தது. அன்னை அன்பர்கள் யாரிடமேனும் கேட்கலாம் என நினைத்தேன். அந்த நினைப்பில் ஆர்வம் அதிகரித்தது. தியான் மைய அறிவிப்புப் பலகையில் இன்னாரிடம் ஆலோசனை பெறலாம் என்றும், அதற்கான நேரத்தையும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். நான் தியான் மையத்தில் ஆலோசனை பெறவே படாத பாடுபட்டேன். மூன்று முறை அலைக்கழிந்த பின்னர், ஆலோசனை வழங்கியவர் கடுப்பான முகத்தோற்றுத்துடன் என்னுடன் பேச தயாரானார். நான் ஆற்றொழுக்காக தெய்வீக அன்னையிடம் வந்த வரலாற்றைக் கூறினேன். அதன் பின்னர் ‘ஆசிரமம் போக முடியாத சூழல் எதனால் உருவானது?’ எனக் கேட்டேன்.

ஆலோசகர்: ‘அதெல்லாம் இருக்கட்டும்...’ என்றார்.

என் நிலை கருதி நான் அமைதியாக அவர் சொல்லப் போவதை கேட்க ஆர்வம் கொண்டேன்.

ஆலோசகர்: ‘எப்படி இந்த இடம் தெரிந்தது’ எனக் கேட்டார்.

நான்: ‘எம் நண்பர் பிரேமா சொன்னார். “அன்னையின் தரிசனம்” நூலை அன்பளிப்பாக தந்தவர் அவர்தான்’ என்றேன்.

ஆலோசகர்: ‘அத படிச்சிங்களா?’ என்றுக் கேட்டார்.

நான்: ‘ஆமாம். படித்தேன்’ என்றேன்.

ஆலோசகர்: என்மீது சிறிதும் அக்கறையோ, பொறுப்போ இல்லாத விதமான தொனியில், ‘போய் அதையே படியுங்க’ என்று சொல்லி எழுந்து விட்டார்.

எனக்கோ ஏமாற்றமாக இருந்தது. இவ்வளவு தானா? நான் சொன்னதை அவர் காதில் வாங்கினாரா...? இல்லையா...?

குருடு: குறையை நிறையென அறிதல்.

கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு பதிலே இல்லையே... நான் அங்கேயே அமைதியாக அமர்ந்து தெய்வீக அன்னையின் உருவத்தையே பார்த்தவாறு இருந்தேன். மனம் ஒருவித மௌனமானது. உள்ளுக்குள் ஏதோ ஒருவித சக்தி வந்ததாக தெரிந்தது. அவர் கடுமையாக சொன்னாலும் அவர் மீது வெறுப்பிருந்தாலும் வீட்டிற்குப் போய் ‘அன்னையின் தரிசனம்’ நூலை மீண்டும் ஆர்வமுடன் வாசிக்க ஆரம்பித்தேன். தொடர்ந்து அருளின் மையமான மாம்பலம் தியான் மையம் வந்தேன். என் குழந்தைகள் இருவரும் தியான் மையம் வர ஆரம்பித்தார்கள். தவத்திரு. ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் நூல்களை வாங்கி ஆர்வமாக வாசிக்கவும் - அதில் கூறியிருக்கும் கருத்துகளில் நம்பிக்கை அதிகரித்தது - முடிந்தவற்றைப் பின்பற்றவும் - ஆரம்பித்தேன். ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் நூற்களிலிருந்து அறிதல் அதிகரித்தப்போதுதான் ஒரு விஷயம் புரிந்தது. மாம்பலம் தியான் மையத்தில் ஆலோசகரிடம் நான் கண்ட குணம் என்னிடம் உள்ளுறைந்து இருக்கிறது. அதனால்தான் அவர் என்னிடம் அத்தகைய கண்ணாடியாக மாறியிருக்கிறார் என்றும் ஆசிரமம் போக வேண்டிய அவசியம் தவிர்க்கப்பட்டு நான் மாம்பலம் தியான் மையத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டுள்ளேன் எனவும் புரிந்தது. அவரின் மீதிருந்த முரண்பாடு உடன்பாடாகி கோபமும், வெறுப்பும் திருவருமாறி அவர் மீது மரியாதை உருவானது. மேலும் இனி எனக்கான இடம் ‘ஆசிரமம்’ இல்லை; தவத்திரு. ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் அருள் குழந்த இடம்தான் என ஸ்ரீ அன்னை முடிவு செய்து என்னை இங்கே அனுப்பி இருக்கிறார். அது புரியாததினால் ஏமாற்றம் என நினைத்து வருத்தப்பட்டேன். இப்பொழுது அதுவே என் வாழ்வின் பரினாம வளர்ச்சிக்கு உகந்த ஏற்றமான இடமானது - என் வாழ்வின் இயல்பானது - இயற்கையானது.

(தொடரும்)

ஒளிசூழல்

குருடு: உலகத்தின் பெருமையே சந்தோஷம்.

ஆன்மீகத்திற்கு அவசியமான பெருந்தன்மை

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 19.08.18 (Ranipet Centre)

அவர் குளிக்கும் வெந்நீர் சரியாக 84 டிகிரி Fahrenheit-இல்தான் இருக்க வேண்டும். கூடவோ குறையவோ இருந்தால் வேலைக்காரனின் வேலை போய்விடும். குறித்த நேரத்தில்தான் அவர் மதிய மற்றும் இரவு உணவு எடுத்துக் கொள்வார். காலை தினசரி செய்தித்தான் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குத்தான் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்த செய்தித்தானை படிக்கமாட்டார். இப்படி அவர் punctuality-யைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒரு perfection-ஐ எட்டிவிட்டார். இதுபோக எந்த நாடு, எந்த ஊர் எங்கே இருக்கிறது என்றெல்லாம் வரைபடங்களை துல்லியமாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தார். அவருக்கு என்னவெல்லாம் தெரியுமோ அதுபற்றி எல்லாம் அபாரமான ஞாபகசக்தி படைத்திருந்தார். ஆக இப்படியாக அவருடைய punctuality என்ற value ஞாபக சக்தியின் மூலம் மேலும் வலுப்பெற்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் மனித நேயம் கொண்டவர். ஒரு அப்பாவி விதவைப் பெண் எரித்துக் கொல்லப்படுவதை அவரால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அவருடைய punctuality என்ற பண்பு அவருடைய மனித நேயத்தை எடுத்து விடவில்லை. அந்த விதவையைச் சுற்றி 100 பேராவது காவலுக்கு இருந்திருப்பார்கள். ஆனால் இவருடன் இரண்டு பேர்தான் இருந்தனர். இவர்கள் கையிலும் ஆயுதம் எதுவும் இல்லை. இப்படி ஆயுதமில்லாமல் அந்த பெண்ணைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று நினைத்ததே அவருடைய அபார தெரியத்தைக் காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட தெரியம் உள்ளவரை கண்டு கூட்டமே கலைந்து போகும். இரண்டாம் உலகப்போர்

நிஷ்டையை நிரந்தரமாக்கும் சமாதி.

சமயத்தில் இங்கிலாந்து பிரதமராக இருந்த சர்ச்சில் அவர்கள்தான் இப்படிப்பட்ட தெரியத்தை வெளிப்படுத்தினார். Fogg-இன் courage-உடன் அவருடைய வேலைக்காரன் Passegpartout-இன் சமயோசித புத்தியும் சேர்ந்து கொண்டது. பின்மாகக் கிடந்த அரசனுக்குப் பதிலாக யாருக்கும் தெரியாமல் இரவு நேரத்தில் Passegpartout பினம் வைத்த மேடையின்மேல் ஏறி படுத்துக் கொள்கிறான். பினத்திற்கு தீ வைக்க முயன்றபோது எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சி தரும்வகையில் அவன் எழுந்து உட்காருகிறான். பினத்திற்கு பதிலாக ஏதோ பேய வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறது என்று எல்லோரும் அதிர்ச்சி அடைந்து பேயின் அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுவதுபோல தலைக்குப்பறப் படுத்துக் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் சுதாரித்து மீண்டும் எழுவதற்குள் Passegpartout, Fogg, விதவைராணி எல்லோரும் அங்கிருந்து யானைமேல் ஏறி ஒட்டம் பிடிக்கிறார்கள். இப்படியாக அந்த விதவைராணி காப்பாற்றப்படுகிறான்.

Fogg அமெரிக்காவில் இரயிலில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவருடைய வேலைக்காரன் Passegpartout கடத்தப்படுகிறான். செவ்விந்தியர்கள் இரயிலுக்குள் நுழைந்து, அவனைக் கடத்திக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இரயில் வே நிலையத்தில், பாதுகாப்பிற்காக இருந்த இராணுவ வீரர்களை அவர் துணைக்கு அழைக்கிறார். ஆனால் அவர்களோ உதவிக்கு வரமறுக்கின்றனர். இருந்தாலும் Fogg தன்னந்தனியாக Passegpartout-வைக் காப்பாற்றப் புறப்படுகிறார். அவர் காட்டும் தெரியம் இராணுவக் கேப்டனை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அவருடைய order-க்கு கட்டுப்பட்டு 30 இராணுவ வீரர்கள் துணைக்கு வருகிறார்கள். Passegpartout காப்பாற்றப்படுகிறான். இருந்தாலும் Passegpartout-வைக் காப்பாற்ற நேரம் செலவழித்தால், நேரத்திற்கு New York சென்று கப்பலில் ஏற-

தறமை, விழிப்பு, நோக்கம், பண்பு, சிக்கலை அவிழிக்கும்.

முடியவில்லை. இருந்தாலும் தனியாகவே ஒரு படகை வாடகைக்கு எடுத்துகொண்டு இங்கிலாந்தில் Liverpool நகரத்திற்கு வந்து சேர்கிறார். ஆனால் Fix அங்கே வைத்து அவரைக் கைது செய்கிறார். இதில் அவர் பெயரில் ஒரு தவறுமில்லை என்றாலும், சட்டத்திற்கு தான் மதிப்பு தரும் வகையில் கைது நடவடிக்கைக்கு உடன்படுகிறார். இங்கிலாந்து வந்து சேர்ந்தபோது 80 நாட்கள் கெடுவைத் தாண்டிவிட்டோம் என்று தவறுதலாக முடிவு செய்து ஏமாற்றம் அடைகிறார். இருந்தாலும் இத்தனை நாட்கள் கூடவே இருந்ததற்காக தன்னிடம் கடைசியாக இருந்த 1000 பவுன்களை விதவை ராணியான அவதாவிற்கும், Passegpartout-விற்கும் பிரித்துத் தருகிறார். அந்த நேரத்தில்கூட தனக்கு துரோகம் செய்த Inspector Fix-ஜ விட மனமில்லாமல் அவருக்கும் சேர்த்து ஒரு தொகை தருகிறார். அவதா மிகவும் அழகானவள். பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவள். இவரிடம் பிரியமாக இருப்பவள். எப்படி அவதா இருந்தாலும் அவதாவை தான் நேசிக்கலாம் என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை. இறுதியில் அவளேதான் Fogg-ஜ தான் விரும்புவதாகவும், அவரை மணக்க விரும்புவதாகவும் தெரிவிக்கிறாள். அவளை திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய Passegpartout-வை பாதிரியாரை சந்திக்க அனுப்பியபோதுதான் 80 நாட்கள் முடிய இன்னும் ஒருநாள் இருக்கிறது என்ற விஷயமே தெரியவந்து, அவர் ஏற்றுக்கொண்ட சவாலில் அவர் ஜெயிக்கிறார். அவதாவைக் காப்பாற்றியதிலும், Passegpartout-வைக் காப்பாற்றியதிலும், Fix கைது செய்தபோது அமைதியாக இருந்ததிலும், அவுதாமேல் ஆசை வைக்காமல் ஒழுக்கமாக நடந்துகொண்டதிலும் ஆகிய இவைகள் எல்லாவற்றிலும் ஒரு ஆன்மீகப் பெருந்தன்மை அவரிடம் வெளிப்படுகிறது.

(தொடரும்)

ஏஜெஸேஜிள்

விலகாமல் நெருங்கினால் பலனுண்டு.

அன்னை இலக்கியம்
பரிசுரம்
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

‘நல்ல வேளை ஒண்ணும் எடுத்திட்டுப் போகலையே? சரி சரி போனால் போகட்டும் நாலாவது வீட்டில்தானே இருந்தேன் போன் செய்து என்னைக் கூப்பிடவேண்டியதுதானே.’ இவரும் சற்று ஆறுதலாகப் பேசினான்.

‘பரவாயில்லை நான் முறைக்காமல் பேசியபோது அத்தையும் சற்றுச் சாதாரணமாகப் பேசுவதைப் பார்த்தால் அந்தப் பெண் சொல்வதெல்லாம் உண்மையாகத்தானிருக்குமோ’ என்று நினைக்கத் தோன்றியது விமலாவுக்கு.

விரைவாகச் சமைத்து முடித்தான். அவன் கணவனும் வந்து விடவே இருவர்க்கும் உணவு படைத்தான். சிறிது சிறிதாக அந்தப் பெண்மணி கூறியதை நினைத்துப் பார்க்கப் பார்க்க தன் பொறுமையின்மை புரிய வந்தது. மாறிக் கொள்வது அத்தனை எனிதாக இல்லை. பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க எண்ணும் போதெல்லாம் எரிச்சலைக் கிளப்பும்படி மாமியார் பேசுகிறார். என்ன செய்ய, மிகவும் பாடுபட்டுத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறாள். எரிச்சலை வெளிப்படுத்தவில்லையே தவிர உள்ளே குழுறிக் கொண்டுதானிருக்கிறாள். மனதார எரிச்சலை விட்டுவிட்டு சந்தோஷமாக மாறிக்கொள்ள அல்லவா சொன்னாள். ஆனால் இறையருள் உள்ளே வர எரிச்சல் தடை என்றாளே.

எல்லோருக்கும் பேரக் குழந்தைகளால் கிடைக்கும் சந்தோஷம் தனக்கில்லையே என்று மாமியார் ஏங்குவது என்ன தவறு? அதைக் கோபமாய் வெளிப்படுத்துவதும் என்ன தவறு? பாவம் அத்தை. என்னால் அவரைச் சந்தோஷப்படுத்த முடியவில்லை. என்று ஒரு கணம் நினைக்கிறாள். அதற்கு

பிராந்தனையும் காணிக்கையும் சேந்து சேவையாகிறது.

நாளென்ன செய்வது. என் தலைவிதி அப்படியிருந்தால் அதற்கு நான் என்ன செய்ய முடியும்? என்று அடுத்த கணமே நினைக்கிறாள். மேலும் அந்தப் பெண்மணி கூறியவற்றையெல்லாம் அசை போடுகிறாள்.

மாமியார் எரிச்சலூட்ட, எரிச்சலூட்ட சிறிது சிறிதாக அமைதியாய்ப் புன்னகை மாறாமலிருக்கப் போராட்னாள். நீ பதிலுக்குப் பதில் பேசினால் அவங்க அனுப்புற கோபத்தை நீ வாங்கி உள்ளே அனுப்புறதால் அது எரிச்சலைக் கிளப்புது. உண்ணுள்ள இருக்குற எரிச்சலைத் தானே அது வெளிப்படுத்துது, உனக்குள்ள நீ சாந்தமா மாத்திட்டா அவங்க கோபம் ஒன்ன் ஒண்ணும் செய்யாது. உனக்கு ஒரு கதை தெரியுமா? புத்தர் பெருமான் ஒரு முறை ஒரு கசாப்புக் கடைக்காரனிடம் யாசகம் கேட்டார். அவரை அவன் கெட்ட வார்த்தைகளால் மட்டமாகத் திட்டினான். அவர் அப்போதும் பொறுமையாய் நின்றிருந்தார். அப்போது அவன் ஒரு ஆட்டுக் குட்டியை அவருக்கு யாசகமாய்த் தந்தான். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர் அதை மீண்டும் அவனிடமே தந்துவிட்டார். இப்போது இந்தக் குட்டி யாருக்குச் சொந்தம் என்று கேட்டார். கசாப்புக் கடைக்காரன், ‘இதை நீர் என்னிடம் தந்து விட்டீர். இனி இது எனக்கே சொந்தம்’ என்றான். புத்தர் சிரித்தார். ‘என் சிரிக்கிறீர்?’ என்றான். ‘நீ கூறிய வசை மொழிகளை நான் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை’ என்றாராம். கடைக்காரன் வெட்கப்பட்டு அவர் கால்களில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டானாம். அதுபோலத்தான் இதுவும். அவர்கள் என்ன கடுமையாய்ப் பேசினாலும் உனக்குள்ளே எரிச்சல்படாமல் உன்னை நீ அன்பானவளாய் மாற்றிப்பார். அவர்களே மனம் மாறிவிடுவார்கள். உன் மனமாற்றத்துக்குப் பரிசா கடவுள் உனக்குப் பிள்ளைப் பேறும் தருவார். மகா சக்தியின் வாக்குப்படி கிரகங்களுக்கு நமது வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. அந்தப் பெண்மணி கூறிய இவ்வார்த்தைகள் யாவும் எண்ணுந்தோறும் சிறிது சிறிதாக அவருள் நம்பிக்கைப் பிறக்க ஆரம்பித்தது.

சொரை என்பதே உடல் பெற்ற அறிவு.

அந்தப் பெண்மணி கூறிய கருத்துகளை மீண்டும் மீண்டும் தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டாள். மாறுவதற்கு முயற்சி செய்து போராடினாள். பல முறை தோற்றாள். சில முறை வென்றாள். வென்ற போதெல்லாம் பலன் நலமாகவே இருந்தது. பயிற்சி செய்து பயிற்சி செய்து தன்னையறியாமல் தானே மாறி விட்டிருந்தாள். தன் கோபம், பொறுமையின்மை, எரிச்சல் எல்லாம் எங்கே போயிற்று எப்படிப் போயிற்று என்று வியப்பாக இருந்தது. அதன் பலன்தான் என்ன?

இவள் மாமியாரின் சிநேகிதி அம்பஜம் வந்தாள். ‘ஜோதி! நான் ஒரு முக்கியமான விஷயமாய் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் வரை போகப் போகி ரேன். வருகிறாயா? ஏதாவது வேலையிருக்கிறதா?’ என்றாள்.

‘வேலைக்கென்ன? அது இருந்து கொண்டுதானிருக்கும். வந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம். (பெரும்பாலும் இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்தே எங்கும் போவது வழக்கம்) விமலா! நான் இவளோடு போய்விட்டு வந்து விடுகிறேன். போன் செய்து அவனை (இவள் மகனை) துணைக்கு வந்து இருக்கச் சொல் - நான் இல்லாத நேரத்தில் யாராவது வந்தால் உனக்கெதுவும் தெரியாது’ என்றாள். அத்துடன் தோழியிடம், ‘நான் ஒருநாள் உன்னைப் பார்க்க வந்த போது யாரோ ஒருத்தி வந்து வாசல் கதவைச் சார்த்த விடாமல் அருள்வாக்கு அதுஇது என்று பேசி இவளைப் பயமுறுத்தியிருக்கிறாள்’ என்றாள்.

அந்த அருள் வாக்குதான் தன்னுள் இப்போது செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை இவள் மாமியாரிடம் எப்படிச் சொல்வாள்.

‘பயப்படாமல் போய்வாருங்கள் அத்தை. நான் ஜாக்ரதையாக இருக்கிறேன்’ என்றாள் விமலா.

இவளும் இவள் மாமியாரும் பேச ஆரம்பித்தால் கேட்பவர்களுக்குச் சுவாரஸ்யமாயிருக்கும். எதிரும் புதிருமாய் நீயா நானாவாய்ப் பேசிக் கொள்வார்கள். இன்றோ மாமியார்

அக்கறையாக கணவனைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்ளாச் சொல்கிறாள். அவளோ தான் ஜாக்ரதையாய் இருக்கிறேன் என்று பணிவுடன் சொல்கிறாள். அம்பஜத்திற்கு ஒரே வியப்பு.

‘ரொம்ப மாறிட்டா போலிருக்கு உன் மருமகள் வெடுக்குனு ஏதாவது பேசவாளே’ என்றாள் அம்பஜம்.

‘ஆமாமா, அவள் இப்பல்லாம் என்னென எதிர்த்து வாயாடற்றில்ல. எனக்கே ரொம்ப ஆச்சர்யமாயிருக்கு. பாவமா கூட இருக்கு. குழந்தை பிறக்க விதியில்லைன்னா அவ என்ன செய்வா? எனக்குப் பேரன் இல்லைங்கற குறை. அவளுக்குக் குழந்தையே இல்லங்கறது பெரிய குறையில்லையா?’ என்று இவள் அவளுக்குப் பரிந்து பேசுவது அம்பஜத்துக்கு வியப்பாய் இருந்தது.

வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் இவள் தோழி நாடி சோதிடம் பார்த்தாள். அவர் நாடியைப் படித்து பொருள் சொல்லச்சொல்ல இவர்களுக்கு வியப்பாயிருந்தது. இன்று நடப்பதை அன்றே ஒருவர் சொல்லி வைத்திருப்பது இந்திய ஞானப் பரம்பரைக்கு கை வந்த கலை என்பதையறியாமல் வியந்தனர்.

‘ஜோதி! நீயும் இவரிடம் நாடி சோதிடம் பாரேன்’ என்று அம்பஜம் வற்புறுத்தினாள். ‘எல்லாம் உள்ளது போல் சொல்கிறார்’ என்றாள்.

‘என்னத்தைப் பார்க்க அவளுக்குத்தான் கொழந்தை பொறக்காதுன்னு ஜோஸ்யர் சொன்னாரே’ என்றாள் ஏக்கத்துடன்

‘அதைவிடு இங்க பாப்போம். ஐயா! இவங்களுக்கும் நாடி பாத்துச் சொல்லுங்க’ என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டாள்.

இடக்கையால் வெண் தாடியைத் தடவிய வண்ணம் கருணை பொங்கும் கண்களால் ஜோதியைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார். அவளுக்கு உடம்பு சிலிர்த்தது. பிறகு பிறந்த தேதி நட்சத்திரம் கேட்டார். கைரேகையைப் பார்த்தார். பிறகு ஒரு சுவடியை

இறைவனுக்கு மனிதன் குழந்தை.

உடலின் ஆன்மீகத் திறன் செயல்படும் யோகம்.

எடுத்துப் படித்தார். இவள் பற்றிய, மகன் பற்றிய செய்திகள் யாவும் துல்லியமாய்க் கொண்டார். ‘உனக்குப் பேரக் குழந்தை உண்டா என்பதுதானே உன் சந்தேகம், உண்டு, விரைவில் உன் மருமகள் கருவறுவாள், சந்தோஷமாய் போய்வா’ என்று கூறியவுடன் ஜோதி மகிழ்ச்சியாய் மலராமல் சோகமாகவே இருந்தாள். ‘நல்ல சேதி கொல்லியிருக்கிறேன் என்ன கவலை உங்களுக்கு’ என்றார் சோதிடர்.

‘அதில்லை ஐயா, இவள் மருமகள் ஜாதகப்படி அவளுக்குக் குழந்தை உண்டாக வாய்ப்பில்லை என்று குடும்ப ஜோஸ்யர் கொல்லியிருந்தார். அதனால் இது எப்படிப் பலிக்கும்னு கவலை அவங்களுக்கு’, என்று அம்புஜம் கூறினாள்.

மீண்டும் சோதிடர் சிரித்தார். ‘ஜாதகம் இறையருஞ்சுக்குக் கட்டுப்படும். நாடி ரிஷி வாக்கு பொய்க்காது’ என்று கூறி எழுந்து விட்டார்.

நிலைமை மாறியது. விமலா குழந்தையைப் பெற்றுத் தரப் போகிறாள் என்று அவள்மீது பரிவு உண்டாயிற்று. இதுவரையில் தான் விமலாவை அன்புடன் நடத்தவில்லை என்ற குற்றவுணர்வு மேலிட இனி அவளை அன்புடன் நடத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுகிறது. போகும் வழியில் நிறைய மணம்மிக்க பூவும், அவளுக்குப் பிடித்த இனிப்பும் வாங்கிக் கொண்டு புது மனுஷியாய் வருகிறாள். இவள் செயலைக் கண்டு வியந்த இவள் தோழி, ‘ஜோதி! பேரன் பிறக்கப் போகிறான் என்றவுடன் மருமகளைக் கவனிக்கும் ஆர்வத்தில் இந்தத் தோழியை மறந்து விடுவாய் போலிருக்கிறது’ என்று கேலி செய்தாள்.

‘சீக்சி. உன்னை மறக்க மாட்டேன். என்னை அழைத்துப் போய் இந்தச் சந்தோஷத்தை வாங்கித் தந்ததே நீ தான்’ என்கிறாள்.

விமலாவுக்கு அந்தப் பெண்மணி கூறியவை மீண்டும் மீண்டும் மனதில் வர அந்தப் பெண்மணி யாராக இருக்கும்.

ஆசையும் தன்னைப் பூர்த்தி செய்யவல்லது.

அவள் சொன்னதெல்லாம் நடக்கும் போன்ற அறிகுறிகள் தோன்றுகின்றன. எது எப்படியானாலும் எரிச்சலை விட்டுவிட வேண்டும். மனதில் எப்போதும் சந்தோஷமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதே தாரக மந்திரமாயிற்று.

‘விமலா!’ என்று என்றுமில்லாத அன்பு பொங்கும் குரலில் அழைப்பது மாமியார்தானா?

‘இதோ வறேன் அத்தை’ என்று கதவைத் திறந்தவளை அன்புடன் பார்க்கிறாள். இது பழக்கமில்லாததால் விமலாவுக்கு வெட்கமாய் இருந்தது. ‘இந்தா! இது உனக்கு ரொம்பப் புதிச்ச வாசனைப்பூ. இதுவும் உனக்குப் புதிச்ச இனிப்பு’ என்ற இரண்டு கைகளையும் அன்புடன் பற்றி அதில் வைக்கிறாள்.

‘அருள் வரும் போது ஐயப்படக் கூடாது. அலட்டிக் கொள்ளவும் கூடாது’. அந்தப் பெண்மணியின் குரல் காதில் கேட்கிறது.

புன்னகையுடன் வாங்கிக் கொள்கிறாள். சிறிது சுவாமி படத்தில் சூட்டிவிட்டு தலை நிறைய மகிழ்வுடன் வைத்துக் கொள்கிறாள்.

முன்பு இவள் கணவன் இவற்றை ஆசையாய் வாங்கி வருவான். ஆனால் அம்மா பிள்ளையாய் வளர்ந்ததால், மனைவி வந்ததும் மாறிவிட்டான் என்று கொல்லக் கூடாதே என்று பயந்து அம்மாவிடம் தான் கொடுப்பான். அவன் அம்மாவும் சிறிது சிறிது இவளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு தன் சிநேகிதி வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வாள். இவளைப் பரிதாபமாய்க் கணவன் பார்ப்பான். ‘பொறுத்துக் கொள்’ என்று அந்தப் பார்வைக்குப் பொருள். அவளுக்கு எரிச்சலாக இருக்கும். ஆனால் இன்று அவள் மாமியாரே கை நிறையக் கொடுக்கிறாள். எங்கே போய் வருகிறார் என்ன மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கும்? வாசலில் ஒரு பெண்மணி வந்து கூறினாளே அதன் பலனோ!

முடியாதது மனத்தை ஆட்கொள்கிறது.

இவள் மாமியாருக்கோ, ஜோஸ்யர் இவள் ஜாதகத்தைப் பார்த்துத் தானே பலன் கூறினார். அது எப்படி மாறும்? உள்ளரக்குழப்பம். மீண்டும் சிநேகிதியை நாடினாள். ‘எதற்கும் வேறு சோதிடரிடம் தன் மருமகன் ஜாதகத்தைக் காட்டிக் கேட்கலாமே’ என்றாள். வேறொரு சோதிடரிடம் விமலாவின் ஜாதகத்தைக் காட்ட அவரும் இந்த ஜாதகருக்குக் குழந்தைப் பேறு இல்லை என்று தீர்மானமாய்க் கொள்ளார். ஜோதி மனம் சோர்ந்து கலங்கினாள்.

இவள் தோழி தேற்றினாள். ஜோதி ஜாதகம் தவறாகக் கணித்திருப்பார்கள். நாடி அப்படியில்லை. அது பலிக்கும், கவலையை விட்டுவிட்டு மருமகளைக் கவனி என்று உற்சாகப்படுத்தினாள்.

விமலாவிற்கோ ஏரிச்சல்படுவதை மாற்றிக் கொண்டவுடன் சிறிது சிறிதாக நன்மைகள் தெரிய வருகின்றன. அருளை ஏற்க சந்தோஷமாய் மாறிவிட்டாள். மாதவிடாயும் விலகி வழிவிட்டது. மாமியார் தன் மகனிடம் ‘சதா இவளை எங்காவது வெளியில் அழைத்துச் சென்றுவா. வீட்டிலேயே அடைபட்டுக் கிடக்கிறாள்’ என்றார். கணவனோ, இவளை அம்மாவின் எதிரிலேயே புகழ்ந்து பேசுகிறான். மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இவள் அம்மா வீட்டிற்குச் சொல்லி அனுப்பினாள். அவள் பெற்றோரும், சீர் வரிசைகளுடன் ஏக மகிழ்வாய் வந்தனர். வீட்டினர் முற்றிலும் மாறிவிட்டிருந்தனர். மாமியார் எப்போதும் அவர்களை அலட்சியமாய்ப் பேசுவாள். மருமகனோ அம்மாவின் முன் எதுவும் பேசமாட்டான். இன்றோ ஏக மரியாதையுடன் வரவேற்கிறார்.

‘வாங்க, வாங்க. உங்க பெண் உண்டாகி இருக்கிறாள். நம் வாரிசைப் பெற்றுத் தரப் போகிறான்’ என்று கூறியதுடன், விமலா வந்து வணங்கி ஆசி வாங்கிக்க என்கிறாள். மாமியார்க்கு

வேறுப்பை விரும்பும் மனிதன்.

எதிராய் வசைபாடிய வண்ணம் இவர்களை வரவேற்கும் மகளோ இன்று பதுமைபோல் வந்து வணங்குகிறாள்.

ஓவ்வொரு முறையும் அவர்கள் இங்கு வரும்போதெல்லாம் மகளைப் பற்றிய குற்றப் பத்திரிகையைப் படித்து வழியனுப்புவார் மாமியார். மனம் நொந்து திரும்புவார்கள். இன்று வீடே இனிமை ததும்புகிறது. “உங்கள் மகளுடன் ஆசை தீர் இருந்து விட்டுப் போங்கள் அத்தை” என்று மருமகன் அவன் அம்மாவின் எதிரிலேயே சொல்கிறான். வியப்பும் மகிழ்வும் எழு, மனதில் “மகா சக்தியே இது உம் திருவிளையாடலா” என்று நினைக்கிறாள் மஞ்சு.

விமலா தன் தாயிடம் தனியாகப் பேசும் போது, ‘அம்மா! நீ ஒரு பெண்மணியை அனுப்பி எனக்கு ஒரு நல்ல வழி சொல்லும்படி சொல்லியிருந்தாயே, அவங்க சொன்னதெல்லாம் செஞ்சு பாத்தப்பதான் இப்படி வீடே மாறிவிட்டது’ என்றாள்.

இவள் அம்மா நாம் யாரை அனுப்பினோம். இவள் என்ன சொல்கிறாள் என்று மனதிற்குள் குழம்பிய போது, ‘அதானம்மா, நீ கோவிலில் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து தினம் தினம் என் நிலையைச் சொல்லி வருத்தப்படுவாயாமே. நீ அனுப்பிதான் வந்தேன்னாங்க. எரிச்சல் படக்கூடாதுன்னு நிறைய விஷயமெல்லாம் சொன்னாங்க. அவங்க சொன்னப்ப எனக்குப் புரியல். நம்பிக்கையும் வரல. அப்புறம் செஞ்சுப் பாத்தப்ப அவங்க சொன்னதெல்லாம் சத்யமனு விளங்கிச்சு. அவங்கள் நா உள்ள வாங்கன்னு கூப்பிடக் கூட இல்ல. எனக்கு அவங்கள் தெரியல. எரிச்சல் படாம சந்தோஷமா மாறிக்கோன்னாங்க. மாமியார் பேரக் குழந்தை கிடைக்காதுங்கற ஏக்கத்தில் கோபப்படறாங்கன்னு புரிஞ்சிக்கன்னாங்க. நாம சந்தோஷமா மாறினா உள்ள எரிச்சல் இருக்காது. அதை கெளப்பற அவசியமும் இருக்காது. நீ மாறினா கடவுள் அருள் உனக்குப் பிள்ளைப் பேறும் கொடுக்கும்னாங்க. என் வாக்கு சத்ய வாக்கு. நீயே

கடந்ததைக் கடந்தபின் சாதனை.

என்னை ஒருநாள் தேடுவன்னாங்க. இப்ப அவங்களைப் பாத்து நன்றி சொல்லணும் போல இருக்கு. அவங்க எங்கம்மா இருப்பாங்க? ’ என்று ஆவத்தோடு கேட்கும் மகனை பிரமிப்புடன் பார்க்கிறான் மஞ்சு. பஸ்ஸில் ஒரு பெண்மணியாய் வந்து புத்தகம் தந்து பிரச்சனைக்குத் தீர்வும் அதில் தந்து, எப்படிச் செய்வது என்று அறியாத போது ‘மகாசக்தியிடம் விட்டுவிடு’ என்று பாரத்தை இறக்கி வைத்தவரே இங்கு வந்த பெண்மணி என்றால் அவனுக்குப் புரியுமா? இத்தனை விளக்கமாய் தனக்கு எடுத்துச் சொல்ல தெரிந்திருக்குமா? சொன்னால் இவள்தான் கேட்டிருப்பாளா? மகா சக்தியிடம் ஒப்படைத்தால் அதுவே வழி செய்யும் என்றானே. மகா சக்தியே என் பிரார்த்தனையை ஏற்று நீரே சென்று வழி சொன்னீரா! நன்றியால் கண்கள் ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்தது.

‘நீ நல்லபடியா பின்னைப்பேற்றிற்கு நம் வீட்டிற்கு வரும் போது அவங்களை அழைத்து வருகிறேன்’ என்றாள்.

ஒரு மாதம் கடந்தபின் ஜோதி தன் தோழியிடம் நாடி ஜோஸ்யம் சொன்னவரைப் பார்த்து நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்றாள். இருவரும் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சென்றனர். இம்முறை அங்கு வேறு சோதிடர் இருந்தார். அவரிடம் சென்று, ‘தாங்கள் சென்ற முறை வந்த போது அங்கிருந்த சோதிடரைப் பார்க்க வேண்டும்’ என்றனர். அவர் இவர்களை வியப்புடன் பார்த்துக் கேலியாய்ச் சிரித்தார். ‘சென்ற முறை நீங்கள் பார்த்தவர் எப்படி இருப்பார்?’ என்று அடையாளங் கேட்டார். இவர்கள் அதற்கு ‘அவர் முதியவராக இருந்தார், தாடி வைத்திருந்தார் சற்று பருமனான சரீரமும் கம் பீரமான தோற்றமும் கொண்டிருந்தார்’ என்று விளக்கினார்கள். அவர் அப்போதும் சிரித்தார். ‘இங்கு நாடி ஜோதிடம் பார்க்கும் ஒரே நபர் நான்தான். இந்த ஊராரிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் வந்ததாகக் கூறும் நேரத்தில் நான் காசியில் இருந்தேன்’.

ஓப்பிட்டுப் பார்த்தால் உயர முடியாது.

இவர்கள் அதிர்ச்சியுடனும், வியப்புடனும் வீடு திரும்பினர். விமலாவோ நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாய் தாய்மையில் பொலிந்த வண்ணமிருந்தாள். மருத்துவப் பரிசோதனையும் நல்ல ரிசல்டே தந்தது.

இந்திலையில் உறவினர் ஒருவர் வந்தார். அவர் ஒரு திருவருவுப் படத்தை எடுத்து வந்திருந்தார். ‘ஜோதி! இந்தா இந்தக் கலியுகத் தெய்வங்களை வீட்டில் உயர்ந்த இடத்தில் வை. இவர்கள் சத்திய ஜீவிய சக்தி என்ற புதிய சக்தியைப் பூமிக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள். சோதிடத்தை, ஜாதகத்தை மீறி உன் வீட்டில் பேரக் குழந்தை பிறக்கும்’ என்றார்.

‘அந்தப் படத்தில் இருப்பவர் யார்?’ உடல் சிலிர்த்தது ஜோதிக்கு. ‘சற்று இருங்கள்’ என்று கூறி விரைந்து சென்று அம்பஜுத்தை அழைத்து வந்தாள். ‘இந்தப் படத்திலிருப்பவரை எங்காவது பார்த்த நினைவிருக்கிறதா’ என்று சிலிர்ப்புடன் கேட்டாள். அவளோ, இவளை விட அதிர்ந்தாள். ‘ஜோதி நமக்கு நாடி ஜோதிடம் சொன்ன பெரியவரல்லவா இவர்’ என்றாள்.

விமலாவும், அந்தப் படத்திலுள்ள பூர்ணமான விழாவும் அன்னையின் திருவருவத்தைப் பார்த்து சிலிர்த்தாள். ‘அத்தை! ஒரு நாள் அருள் வாக்கு என்று ஒரு பெண்மணி வந்தார் என்றேனே இவரைப் போலவே இருந்தார்’ என்றாள்.

வந்த உறவினர், ‘பூர்ணமான விழாவும் பார்த்து வந்து விட்டனர்’ என்றனர்.

இவற்றையெல்லாம் விமலா தன் அம்மாவிடம் போனில் சொல்ல, மஞ்சுவும் தான் பஸ் பயணத்தில் உடன் வந்த பெண்மணி மலர்ந்த ஜீவியம் என்ற மலரை (புத்தகத்தைத்) தன்னிடம் கொடுத்தது அதில் தான் எரிச்சல் குணத்திற்குத் தீர்வு கண்டது, அதனை அந்த மகா சக்தியிடம் ஒப்படைத்தது யாவும் கூறி அதன் விளைவே சந்தோஷம், சுமுகம், குழந்தைப் பேறு யாவும் என்று விளக்கினாள்.

திட்டங்கள் விலகினால் அனுபவம் கிட்டும்.

இதைக் கேள்விப்பட்ட அன்னை அன்பர் ‘இதை அன்பர் அனுபவமாக’ மலர்ந்த ஜீவியத்தில் வெளியிட, அனு அனந்தமாகப் போவதையாவரும் அறியும் நேரம் வந்துவிட்டது.

எல்லா மனித குணங்களும் அவற்றின் பின்னாலுள்ள ஓர் உண்மையின் உருத்திரிபுகளே.

ஸ்ரீ அன்னை

நமது வாழ்க்கையைக் கர்ம விதிகளோ, நவகிரஹங்களோ நடத்திச் செல்லாமல், நமது வாழ்க்கையை இறைவனே நடத்திச் செல்வதை உணர்வது ஆனந்தப் பரவசமானது.

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

(முற்றும்)

ஒஹை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சாதகன் தன் சுபாவத்தை தெய்வ உணர்வுக்கு ஏற்றாற்போல் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். ‘அது மனிதனால் இயலாத காரியம்’ எனப் பலர் சொன்னாலும், ‘அன்னையின் சக்திக்கு அது முடியும்’ என்பதை சாதகர்கள் அறிவார்கள். சுயநலம் படைத்தவனுக்குத் தன்னலமில்லாமல் நடப்பது சிரமம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சுயநலம் இல்லாதவன், சுயநலத்துடன் நடப்பதும் அதே அளவு சிரமம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. சோம்பேறி, சுறுசுறுப்பாவது கல்லடம். சுறுசுறுப்பானவன் சோம்பேறியாக இருப்பதும் கல்லடம். அதாவது, சுபாவத்தை மாற்றுவது கல்லடம். யோகத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்குத் தங்கள் சுபாவத்திற்கு எதிராக நடக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி வரும்.

தத்துவம் வறண்டது; உணர்வும், செயலும் உனக்குரியன.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

திரண்ட செல்வம்

‘100 கோடி’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளேன். மனம் எழுப்பும் கேள்விகளையும் உணரும் தயக்கத்தையும் எழுப்பி அதற்குரிய பதில்களைக் கூறுகிறேன். இக்கட்டுரையின் வாதங்களைப் பலர் ஏற்பார்கள். சிலர் ஏற்கத் தயங்குவார்கள். ஏற்பவர் செயல்படுத்தினால் நடைமுறைத் தடைகள் எழும். அந்நிலையில் மனம் தளரும். தடைகளை விலக்கினால் விலகும். பெரும்பாலான தடைகளைக் கட்டுரை எடுத்துக் கூறி விலக்கும் வகையையும் கூறுகிறது. மனம் தளர்வது தெரிந்தாலும் எதுவும் செய்ய முடியாது என நினைப்பவருண்டு.

தளரும் மனம் நிமிஸ்தால் ஏற்படும் தைரியம் பெரியது.

மனிதனுடைய குறை தளரச் செய்யும். சமூகம் தயாராகாவிட்டால் மனம் தளரும். தளரும் எனத் தெரிந்தாலும் நேரடியாகச் சந்திப்பது புது அனுபவம். நமது குடும்பத்திற்குப் புது அனுபவமானால் தடை பெரியதாகத் தோன்றும். முரட்டுத் தைரியம் வெல்லும். ஆனால் தளர்ந்தால் எழ மறுக்கும். பயம் எழுந்தால் பிறருடைய அனுபவம் உதவாது. பயம் உள்ளவரை பல வகையாக பயம் வந்து சேரும்.

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

சமூகம் கட்டுக் கோப்பானது. அதை மீற முடியாது. மீறியவர் அழிவர். அடியோடு அழிக்கப்படுவர். அதன் சந்ததியார் ஆழ்மனம் புரட்சி செய்து மீண்டும் எவரும் செய்யாததைச் செய்ய முன் வருவர். அப்படிப்-பட்டவருக்கு வெற்றி பெரு வெற்றியாகும். தோல்வி பெருந்தோல்வியாகும். அன்னை நினைவு மறந்து போகும். அன்னை கூறியவற்றிற்கு எதிராகச் செயல்படத் தோன்றும்.

சாதனை வேதனை எனப் புரியும்.

இவை முதல் தலை முறை அனுபவம். தவறான வழி சுலபமாகத் தோன்றும். பயந்தவர்க்குத் தவறான பாதை படு குழி பறிக்கும். நண்பன் மீது சந்தேகம் வரும். அன்னை நினைவு எல்லாக் கட்டங்களிலும் உறுதுணையாக நிற்கும். எனக்கு எழுதினால் தடையை மீற உதவலாம். நேரில் சந்தித்தால் பெரும்பாலும் தடையை வாய்ப்பாக மாற்றலாம். தோல்வி என்பது இல்லை. தோல்வி பெரு வெற்றி.

100 கோடி பணமில்லை. அன்னையை முடிவாக ஏற்பதில் முதல் அடி எடுத்து வைப்பது. அன்னையை ஏற்பது சேவை. ஆத்ம விழிப்பு பெறுவது. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்த தரிசனம் பெறுவது.

அனைவரும் றழுப் பலன் பெறுவது
என் ஆன்மீக இலட்சியம்.

